

Original side 327 a:

Tårneå Lapmarck

Anno 1732 den 13. 14. 15. 17. 18. 19 och 20 Januari höltz Ordinarie Laga Häradz Winter och Vår Ting samt Rättegång, med Almogen af Torneå Lapmarck och Juccasjerfwi Tingzlag uppå dess wanliga Tingställe, närwarande Tålcken Mikkel Jönsson Stålnacka och wanlige Edsworne Nämde män

Henrik Mikkelsson Biörndaler	Jon Henriksson Hänte
Mikkel Henriksson Matti	Johan Henriksson
Mikkel Nilsson Nia	Mons Mortensson i Lainio
Henrik Kiemileinen	Erik Jönsson Stålnacka
Jon Amundsson Labba	Thomas Larsson Lalla
Jöns Andersson Pingi	

1.

Utllystes Tinget efter wanligheten samt tilbörlig Tingzfrid afkunnades, då sedan uti wederbörande Almoges närwaro publicerades följande Kongl. förordningar, Nembl.

1. Kongl. Maytz. Barnemordz placat af den 15 Novembr. 1684.
2. Kongl. Maytz. förbud om oliud och förargelsse i Kyrckiorne af den 22 Decembr. 1686.
3. Kongl. Maytz. förnyade Stadga om Eder och Sabbatzbråt af den 7 Octobr. 1687.
4. Kongl. Maytz. placat om Skogz Eldar af d. 10 Novembr. 1690.

Original side 327 b:

5. Kongl. Håff Rättens Notification och universale af den 24 Octobr. 1698 at dubbelt hor skal med Lifzstraff beläggas.
6. Kongl. Håff Rättens universale at de som bedrifwa hor uti första Swågerskapz graden skola afstraffas til Lifwet, af den 10 Octobr. 1699.
7. Kongl. Håff Rättens universale den 20 Februarii 1724 med hwad straf de arfwingar böra ansees som undandölja något af Sterbhusetz qwarlåtenskap.
8. Kongl. Maytz. förordning af den 3 Octobr. 1723 om Lapländar nes underwisande i Christendomen.
9. Kongl. Håff Rättens Nåd-Gunstiga befallning den 23 Octobr. 1724 om spåtrumornes borttagande ifrån Lapalmogen.
10. Kongl. Maytz. resolution på Almogens beswär af den 17 Septembr. 1723 §.82. om Tingzärendernes fogande etc.
11. Kongl. Håff Rättens Universale af den 10 Novembr. 1729 at den straffas med 40 mrkr. Smt. som har Lägenhet at bruka pigor och likwähl hafwer gässar till walgång etc.

12. Kongl. Maytz. resolution om Crono betiänternes i synnerhet Läns- och Nämдемännernes skiälige wedergjälning wid private måls executioner och förrätningar af den 6 Martii 1728.
13. §.22. med åtskillige flere puncter af Kongl. Mtz. nya Rättegångz förordning den 4 Juli 1695.
14. Kongl. Maytz. allernådigste Instruction af den 30 Octobr. 1721, at Cronofogdarne, Läns- och fierdingzmän skola Sortera under Häradz Rättens afdömmande, där de Almogen någon oförrät tilfoga och at Häradz Rätten bör saken uptaga, ransa-

Original side 328 a:

- ka skiär-
- skåda och afdöma. Item Höglåfle. Kongl. Håff Rättens Notification angående detta ärendet af den 17 Novembr. 1721.
15. Kongl. Mtz. allernådigste resolution på samtelige Almogens besvär af den 2 Mai 1720 §.39. I anledning hwar af Menige Man förehöltz, det ingen skal sig intränga at förrätta de förefallande arfskipten utan de som der til af wederbörande domhafwande äro förordnade.
  16. Kongl. Maytz. förordning angående präliminaire processuelle och wittnesmåls twister af den 12 April 1728.
  17. Kongl. Håff Rättens Universale af den 25 Novembr. 1728 at förlikningar uti ächtenskap, twister som parterne antingen tilståt elr. äro dömde til at fulborda, ingen Kraft och wärckan hafwa til frikallelsse ifrån fulbordnan af ächtenskapz löftet, utan förfares der med efter Kyrckiolagens innehåll etc.
  18. Kongl. Håff Rättens universale af den 11 April 1730 at ingen wid 40 mrkr. Smt. straff skal låta sina gewär stå laddade uti olåste huus etc.
  19. Kongl. Mtz. förordning om Intechningar den 11 Novembr. 1730.
  20. Kongl. Maytz. förordning af den 19 Decembr. 1699 om dem som sättia sig emot sina husbönder såra elr. dräpa etc.
  21. Kongl. Maytz. förordning af den 29 Marti 1699 om dem som slå sina föräldrar.
  22. Kongl. Mtz. förordning af den 11 Mai 1698 om dem som slå sina swär och Styffföräldrar.
  23. Kongl. Maytz. förordning af den 14 Novembr. 1698

Original side 328 b:

- om dem som
- slå sin hustrus Styffföräldrar.
24. Åtskillige puncter af Tienstehionsstadgan den 6 August. 1723.
  25. Kongle. Maytz. Resolution uppå Prästerskapetz allmänne besvär den 22 Octobr. 1723 §.1. at utom högsta fattigdomb ingen är befriad at låta sina barn läsa i bok och deras Christendoms stycken lära wid 2 mrkr. Smtz. wite för hwart barn til de fattige barnens underwisning etc.

2.

Sedan kundgiordes och upropades Stämningzlängden med deras namn som woro kiärande och swarande, hwarpå Tingzärenderne jänkades för hwar dag, tilfölje af den 82 §. uti Kongl. Maytz. resolution på Almogens beswär af den 17 Septembr. 1723.

3.

Bonden Henrik Henriksson i Wittangi insinuerade dess faders Testamenterade förordning af den 15 Julii 1728 hwar medelst han tillägnar honom al den qwarlåtenskap, som han wid arfzdelningen den 24 Januar. 1722 aftagit til sytningz uppehälle hwilket år 1730 den 19 Januar. och 1731 den 13 Januar. blifwit första och andra gången klanderlöst upläsit och Intechnat, begiärandes der å vidare lagfarit, som intet kunde förwägras; hwarföre den 13 Januar. blef föregående Testamente tredie gången wederbörligen upläsit och klanderlöst Intechnat. Actum Juccasjerfwi Tingställe ut Supra.

4.

Sedan Brukzkarlen Johan Servio lagligen blifwit

Original side 329 a:

Inkallader för något Sabbatz brått att swara till, som han skall föröfwat i anledning af Länsmanen Per Pockas angifwande, tredie påskedag 1730 så blef han nu förestälter, förebringandes att berörde åhr 1730 tredie dag Påsk d. 31 Marti strax som han kommit ur Kyrkian skall han gått till Mikkel Olsson Ingas stuga i mening at kräfwa op sin giäld af Lars Mortensson ifrån Sariwuoma för miöhl som han af honom tagit till 7 mrkr. Koppmt. men skall intet blifwit af honom bättre undfägnader, efter som han med en hoper andra Lappar suttit der i stugan och drukitt, än at Lars Mortensson med samma dess Camerater skall Öfwerfallit honom med hugg ock Slag, namngifwandes i Synnerheet Olof Andersson Påfwe, då de ock tagit mysan af honom hwilken Lars Mortensson änu skall hafwa hos sig, hwarföre han ock honom till detta Tinget instämt, säyandes vidare sig ingen annan Sak hafwa gifwit till detta deeras oroliga optåg, och skall han säkert tror sig blifwit för dem liflöser så framt han icke fått hielp af Kyrkowerden och upsyningzmannen Olof Kemilajnen, hwilken då i det samma ankommit och således hielpte honom ifrån desse Tractamenter.

Lars Mortensson tilstod giälden i så mätto at han samma winter Juletiden skall tagit af honom bränwin för et Lod elr. 1 dlr.

Original side 329 b:

28 öre Koppmt., men slagzmålet påstår han at Johan Servio skall sielfwer begynt, efter som han strax wid des inkomst fattat honom i Brystet och slagit honom emot muren, hwarigenom han blifit för-anlåten at ropa till sina Camerater om hielp, fatandes medlertid efter håret på Servio, då han fik hans myssa som han ståppade i Barmen och änu hoos sig hafwer, men giälden skall han sama afton betalt som Johan Servio och widgår;

Olof Andersson Påfve som i detta måhlet äfwen blifwit inkallader förklarade sig i så mätto, att som han varit i Mikkol Olssons Stuga med des hustru Brita Mikkelsdotter, Lars Mortensson och flera Lappar, hwarest de blifit fegnade af wärden med litet brännewin, som han intet wiste hwar ifrån dett blifitt hämtat, tredie dag Påska 1730, Skall Johan Servio inkommit och förfört sig på Lars Mortensson, tagandes myssan utaf honom då de begynte att slås, ock som Lars ropade skall han komit honom till hielp, wi han des skillja dem åth, men som Servio fattat honom i håret, ock gifwit några Örfilar skall det blift. fult Slagzmähl af, som dok ingen dera Skäl stämt den andra före, utan hade det aldeles blifwit nedertystat så framt icke Sabbatzbrätet kommit i dagzliuset;

Olof Kemilajnen som för witne blef erkiänd, anförde Sedan honom Eden blifitt eftergifwen, at wid han

Original side 330 a:

kommitt gåendes förbi Mikkol Olsson Ingas stuga berörde tredie dag påsk strax efter Gudztienstent, skall han förmärkt ett stort owäsende der utan före och som han wid ankomsten förmärkte, att Lars Mortensson med Olof Andersson Påfwe och Brukzkarlen Johan Servio varit begrapne i fult Slagzmähl, hafwandes Servio under sig, skall han gått till och skilt dem åth så at Brukzkarlen kommit ifrån dem oskadder; att de varit drukna har han intet förstätt, såsom han icke heller varit in i stugan efter som der alt stilla ock tyst wara mände, ock mera säger han sig intet i denna saken hafwa at beräta.

Mikkol Olsson Inga uti hwars stuga detta owäsendet är begynt woredt, blef efterskikader hwilken sig instälte förmäländes att sedan de wore komne ut Kyrkan trediedag Påsk 1730, skall han bedt desse sina bekanta, Lars Mortensson, Olof Andersson Påfwe och dess hustru stiga in hos sig; hwilka han sökte fegna med en sup brännewin, som han näst för högtiden skall sig tilbytt för mathwarer af Bönder ock Brukzfolkett som äfwen till Kyrkan ankommitt, och för än han med sina giäster wiste Ordet af skall Johan Servio inkommit, hwilken efter några ordwaxlingar med Lars Mortensson nappat myssan af honom, ock som han begynte wärja sig skall Servio stött honom emot Spisen, hwar

Original side 330 b:

På dett blifwit fult slagzmål af, willjandes Olof Andersson secundera sin Camerat, ock änskiönt han såsom wärd gjärna skall sökt at styra deta oskelet samt skilja dem äth, har han dok intet hindra kunnat dören för dem, igenom hwilken som de woro utfarne, han efter dem till sluta mån-de, wetandes intet mera elr. vidare at beräta, hwad der utanföre kan hänt ock skiett wara;

För detta slagzålet har ingen af de berörde Personer instämt hwarandra, mera än Servio, Lars Mortensson derföre at han skall förhålla honom myssan, hwilken Lars honom nu tillställa mån-de hwar wid han ock sin Kiäran instälte i detta måhlet, men Ländzman Per Påcka har Sabbatzbråtet wid Rätten gjort anhängit, hwar till de ock finna sig wara skyldiger; Fördenskull, Sedan Rätten här om gifwitt herr Kyrkoherden Johan Torenberg wederbörlig part, samt inhämtat om han något skulle här wid hafwa at påminna, hkett. han skrifteligen ytrade att de måtte blifwa för Sabbatzbråtet lagligen ansedde, hafwandes intet mera at andra här wid, blifwer Brukzkarlen Johan Servio, Lars Mortensson ock Olof Andersson Påf-we, hwar för sig belagde med 40 mrkr. Smt. för Sabbatzbrått hwilka böter i anledning af Kongl. Mayst. förordning om olåflige Sam-mankämster

Original side 331 a:

d. 12 Januari 1726 halfparten tillfaller angifwaren; Här wid påminte Ländzman Per Pocka att som han kiänner deras Swaga wilkor, wille han efter gifwa sin rätt allenast de kunde betala Kyrkians andehl som är nyss upbyder ock wähl behöfwer pen-ningar, som han dok lämnar till Rättens ompröfwande, hwar på Johan Servio sig ytrade att som han är en fattig brukzkarl skall han intet mächta betala så mycket utan wil Plikta med Kroppen, men skulle han slippa angifwaredelen så wille han till Kyrkan betala hannes portion, sammalunda ytrade sig Lars Mortensson ock Olof Andersson, hwarföre som måhlsägaren eftergifwit sin rättighet, lemmandes dem frihet at skafa. sig penningar för Kyrkan, tagandes berörde parter härpå afträde.

5.

Emedan som Anders Nilsson Wit under föregående Ransakning med Per Olsson Poinat föröfwade ett stort oliud i Tingz stugan, ty blefwo de hwar för sig sakfälte till 3 mkr. Smt. Rättarens Ensak efter det 43 cap. Tingmål. B. L.L. samt den 38 §. uti Calmare Recess af år 1483 som wederbörande tydeligen företålkades.

6.

Sedan instälte Brukzkarlen Elias Niclasson ifrån Jonusvando med

Lappländaren Knut Olsson Pojnat ifrån Rautiswuoma, warandes an-
gifne af Ländzmannen Per Persson Pocka för Sabbatzbrått emedan
som dhe skola slagitz sins emellan 1730 annan dag Påsk, hwilka
intet

Original side 331 b:

kunde neka här till utan både nu Gud och meniskor om för-
låtelse, skolandes Slagzmåhlet dem emillan haft der af sitt ur-
sprung at Brukzkarlen skall fordrat mera af Knut Olsson uppå de
emillan dem löpande räkningar, än denna wellat kiännas wid, och
som de strax derpå blifwit förlikte uti denna stridigheten, så
skola de och här före ingen stämning på hwar annan sökt utwärka,
utan sedermera alt wähl förliktz och Öfwerens kommit.

Herr Kyrkeherden blef denna sak Communicerader som intet annat
der wid påminte, än måte de lagl. för detta Owäsendet blifwa an-
sedde, efter som slagzmålet skiet uppå så stor ock dyr högtidz-
dag; hwarföre ock så wide intet mera war at påminna här wid,
Pröfwade Härradz Rätten för Rättwiss, et likmätigt Kongl. Mayst.
Stadga om Eder ock Sabbatzbråt af den 17 Octr. 1687, beläggia
Elias Niclasson ock Knut Olsson Poinat med hwar sina 40 mrkr.
Smtz. Sakören, som likmätigt Placatet af d. 12 Januari 1726 an-
gående dhe olåflige sammankomster, kommer halfparten at tillfalla
angifwaren samt Kyrkan ock de fattige den andra hälften som
wederbörande företällades. Förenämde Delinquenter betygade sig
inga penningr. äga, utan tilböde sig at plikta med Kroppen, men
som Ländzmanen Per Påcka eftergaf sin målsägare andel utlåfwade
de att wilja skafwa penningar till Kyrkan, hwarföre ock desse

Original side 332 a:

Böter i så måtto komma at blifwa uptagne i Sakörslängden, ock
togo wederbörande parter härpå afträde.

7.

Den wid sista Ting d. 22 upskutne stridigheten emillan Mäster
Jonsson ifrån Wittangi ock Olof Larsson ifrån Kocksoando om en
Båth som denne sennare olåfligen skall brukat blef nu företagen,
förebärandes Olof Larsson med Kiäranden Morten det woro dhe här
Öfwer förlikte i så måtto, att Olof Larsson betalar honom uti ett
för alt med Expenser 6 dlr. 16 öre Kopmt., hwilken förening de
med handaband stadfästade ock sålunda åtskilde blefwo, som på
begäran i Rätens protocoll influtit blef parterne till framdeles
efterrättelse som dem tillbörligen antyddes.

8.

Anno 1732 d. 15 Januari angaf Anders Andersson Labba änkeman des

ägendom som blifwet arfsollen[?] till des enda Sohn Lars Andersson Labba om 19 åhr gl. efter dess hustru Elin Jönsdotter som förwekne såmmar död blifitt., uti Swärmodrens Karin Andersdotter des hustru Systers Margit Jönsdotters ock Swägren Mikkel Jönsson Pallias närwaro, skolandes löpa på Sohnes tredie dehl, som följer: 20 stk. oxrenar, 80 wajor, 20 Kalfwar, 5 par förgylte Maljor, 2 Silfr. skiedar, alla Modrens Kläder och tillhörige åkdohn, Sängkläder till en Säng, halfwa åth Sohnen af Såmmar och Winter Kåtan, 10 wuåtraip, 10 tömar, twå Kåppar

Original side 332 b:

Kittlar tillhopa 18 mrkr., 2ne Silfwerbälten, hwar med som Sonen Lars Andersson Labba betygade sig nögder wara begärandes med fadren at få dela egendomen således sin emillan i stillheet ock sämja uti närmaste Slächtens närwaro. Ty blef sådant tilstätt ock Anders Andersson efter låtit, att inga vidare Bytesmän här till mera taga elr. beswära, än allenast förenämde slächtingar, såsom dett och lämna honom frihet uppå detta skipte oklandrat, at see sig om et annat äktenskap när tiden kommer ock han sielf pröfwer wara sig anständig, hwilket wederbörande likmätigt Kongl. Mayst. förordningar till tienlig efterrättelse länder af Juccasjerfvi Tingställe ut Supra.

9.

Menige Man ifrån Sarivuoma förreträdde, anförandes at Ehuruwähl Rätten, till afböjande af allehanda orimligheter och oskik, wederbörande arftagare emillan funnit gått at förordna gamla Ländzmanen Per Pålsson Inga och Tålfmannen Henrik Mikkelsson Biörndaler, hwilket icke warit hafwer utan nyta ock gagn; Så har det dock fallit Sarivuoma inwånare myket olägeligit, at som berörde Bytesmän haft sin hemwist i Talma, så äfta hämpta dem der ifrån som lägenheten och tillfället sådant kunna fordra, begära fördenskull ödmiukeligen

Original side 333 a:

att någon af deras medell och hos dem boende, måtte till den syslan blifwa utsedd, till hwilken ända dhee hafwa utsett 3ne Personer som de föreslå at Rätten måtte wälja en af, nemle. Jon Nilsson Nicki, Jon Amundsson Labba ock Thomas Larsson Lalla, fördenskull Resolverades ock Extraherat blef följande.

Sedan som Inwånarena föreslagit Trenne Personer uti Sarivuoma som de erkiänna skikelige wara wid påkommande dödzfall at dersammastädes dela arfwingarne emillan i Sterbhusen, till undwikande af allehanda olägenheter som yppas kunna wid Bytesmennernas hämtande ifrån Talma och Tålfman Jon Amundsson Labla af de föreslagne pröfwars der till wara tienligast såsom en Edsworen ock Rättens ledamot.

Ty blifwer han här igenom i så mätto förordnat, at, der några Sterbhuis i domhafwandes frånwaro skulle söka delning, han då bör wid sådane tillfällen inkallad blifwa elr. och sielfkraft sig strax infinna, innom som Egendomen kan blifwa förminskat, noga tillseendes, det ingen orichtigheet må arftagarena emillan blifwa föröfwad, som åfta wederbörande inwekla uti stridigheter emot Lag ock Kongl.

Original side 333 b:

Majst. förordningar. Men serdeles och i synnerhett skall hans åliggande wara på en Karfståck redeligen antekna, hwad på de små omyndigas andehl belöpandes warder, till dess sådant wid första lägenheet kan blifwa igenom ett skrifteligt Document verificerat det der näst påföljande Tinget, då han samma Karfståk bör riktigt och tilförläteligen upwisa och framtee, Juccasjerfvi Tingställe d. 15 Januari 1732.

10.

Crono Befallningzman Wälbte. Petter Pipping angaf Lappländaren Lars Mortensson Lango med des Swåger Amund Nilsson Landa för det de skolat stulit ock slachtat 4ra stk. oxrenar, Massmästaren wid Tårneå Fors, Olof Fors wid namn tilhörige, hwarföre han fuller skall fått sin någorlunda betalning, men som deras wanartiga förfarande skall lika fult änu wara ostrafwat, så hemställer Befallningzman Pipping Rätens bepröfwande och skiärskådan denne saken på det andra måtte blifa. afskräkte ifrån sådane Strafbara giärningar och deras utöfwande;

Hwarpå instälte sig efter giord beskickning förberörde Lars Madsson och på förhållan af Befallningzmans angifwande, förmälte huru som han förledne wintras efter marknadztiden skall fått anledning af des Syster Karin Amund Nilsson

Original side 334 a:

Landas hustru at resa efter 4 stk. Renar som warit en mihl nedan före Koksoando wistandes, wid hwilkett tillfälle han skall haft med sig berde. dess Swåger Amund Nilsson Landa, ock som de funno Renarne skola de fört dem hem till sin by, hwarest de skola haft dem uti halfannan weka i hopa med sina innen som de dråpo ock Slachtade dem, hwaröfwer alla skola warit ock giordt ett råd nemle. Lars Madsson Lango med hustru Kirstin Nilsdotter, swågren Amund Nilsson Landa och hustru Karin Madsdotter;

Berörde Personer blefwo efterfrågade, men Lars Madssons hustru Kirstin skall wara hemma stadder i Byen efter hans utsågo. Så befinnes icke hellere Amund Nilsson Landa wara närwarande med hustrun utan warder af Tålfman Jon Henriksson Hänte berättat dett han

skall ligga siuk sampt att twänna baren skall blifwit döda för honom i Messlingen;

Sedan anfördde Lars Madsson Lango vidare at när denna giärningen begynte blifwa rychtbar och Massmästaren wid Tårneå fårs begynte här om tiltala honom efter som han intet neka kunde det han ju Kiänt dess märke på Rennarne, så skall Lars Madsson d. 20. sist-ledne Decembris rest hem till honom

Original side 334 b:

och haft med sig i följe Tålfman Mikkel Henriksson Matti sampt betalt honom alla föromrörda 4 Renar som han med sitt folck i för omrörde måtto kommit att slachta olåfligen; Detta besannade benämde Tålfman ock förmälte Befalningzman Pipping nu som tillförende att Massmästaren skall bekiänt för honom sig hafwa fått betalning för dem fast än intet aldeles sin fyllnad dok så att han intet mera der på Klagar;

Reendiuren blefwo här på werderade twenne Raidrenar för 8 dlr. stykett och 2ne Kiör Renar för 12 dlr. Dito som gjør en Summa af 40 dlr. Kopmt. Fördenskull som berörde Lars Larsson Matti Lango är tillförende blifwin för Snatteri dömder d. 14. Januari 1730, som berörde åhrs protocol § 9 å daga lägger, Ty blifwer nu detta ansett som första gången begångit tiufweri likmätigt den höga Kongl. hån Rättens universale af d. 20. November 1714 ock belägges derföre med böter I så måtto, att han betalar tree gånger så mykett som tiufnaden är wärderat före utom det han gifwit måhlsäganden sitt igien, nem. 40 dlr. Smt. och undergår der hoos en Söndagz uppenbara Kyrkoplickt, Straffordn. d. 18 Maj 1653 sampt Kongl. Maysts. Resolution på Prästerskapetz beswär 1697. § 8. att erläggia de honom å dömde böter, kunde Lars Larsson Matti Lango intet, hwarföre afstraffades han

Original side 335 a:

med 6 par spör tree slag af hwardera paret efter Kongl. Maysts. Resolution d. 20 Maj 1699 allenast för stöldens storlek, sampt Remiterades der på till Ven. Minist. at jämwähl undergå ofördröjeligen den ålagde Kyrkoplikten.

Beträfwande Delinqventens hustru Kirstin Nilsson samt des Swåger Amund Nilsson Landa med hustru Karin, så, emedan de intet befinnes wara tillstädes, kunde Rätten sig för denne gången intet ytra öfwer dem, utan anmodades Befal. Petter Pipping at de måtte blifwa till nästa ting inkallade, at wederbörligen öfwer det angifne bråt målet förhöras.

11.

Sedan Per Knutsson Poinat 1730 Tingztiden intyges af Tålfmannen

Henrik Kemileinen blifwit hufwud swag och en wika efter Olofzmäss elr. 6. Aug. berätes af des hustru Anna Persdotter Nefvack hafwa begifwit sig aldeles till skogz wiid Kionowuoma, så at han derpå sedan intet mera återkommit; Så skall hans förmente been wara igen fundne förwekne Korssmässotiden endel, Neml. hufwud skallen och det ena axelbenet wiid Kirrowuoma Nalloifvi, sedan hon till derras upsökande åtskillige bekåstningar giort och anwänt, och på vidare undersökning inhämtat är, at Per Knutsson Poinat sålunda blifwit borta.

Ty böra wederbörande foga nödig anstalt att de igen fundne aflewor blifwa

Original side 335 b:

uti all Stilheet och utom de wanliga Ceremoiner uppå Kyrkogården och serskilt rum Jordsatte, likmätigt Kongl. Mayst. förordning af d. 27. Octbr. 1725, skal härigenom till tienlig efterrätelse Extraherat warder af Juccasjerfvi härratztingställe d. 15. Januari 1732.

12.

Per Thomasson Sarri Lappländare ifrån Sarivuoma angaf huru som dess broder Olof Thomasson om 40 åhr skall blifwit af Ländzmanen Siul Svensson ifrån Malatzvuoma i Norje med des Son Per, afdaga tagen, hwilka till Sälskapz bröder haft Amund Mortensson ifrån Malanger och Jon Nilsson Nickis måg Pål Amundsson Skäma med Per Andersson Labba ifrån detta Tingzlaget, gjörandes der wiid en sådan berättelse som följer, förledne våras 1731 tredie dag Pingest elr. d. 9. Juni skall berörde Länssman, med Sonen Per ifrån Malatzvuoma ankommit till dess broder Olof Thomassons Kåta, i sälskap med förenämde Personer, wiid Malaskog ock Elf två mihl ifrån Wästersiön Malangi Poti, ock honom der i hiälskutit, något efter misommaren elr. omtränt Olssmäs wikan skall Per Thomasson warit till samma ort med Nils Persson Landa, Sonen Pål Nilsson och Mågen Lars Andersson då de funnitt likett uti en wiik af Mala Elf intet långt ifrån dess Kåta ställe liggandes wiid Stranden, med Bakbundne händer på ryggen förmedelst ett hampsnöre som wiid

Original side 336 a:

Wästersiön brukas till Maståg wid pass 4ra famnar Långt, helt opswulit ock rutnat, hafwandes skor på och en walmars talcki och Ehuruwähl han berättar sig waritt i begrepp at afhämpta det samma skall han dock icke gittat för luchten ock stanken skull dett hantera; är mindre kunnat förstå hwarest dett fått sitt dödsåår, utan beropar sig på Per Andersson Labba som skall warit närwarande och åsett sielfwa gierningen med de omständigheter som wiid dråpet kunna wara förelupne, hken. och dett först af alla strax skall sagt för honom intet fyllest en wika efter berörde Pingste

tiid som dette sig tildragit.

På gjord beskikning infan sig Per Andersson Labba, som, sedan Rätten förehållit honom Per Thomasson Sarris angifwande, med antydan att följa Sanningen, wiid alla denne Saken rörande omständigheter som honom witterlige äro, en sådan berättelse här om aflade, Neml. åhr 1731 pingst tiden skall han bodt på andra siidan om fiällen wid en ort Tionawardo elr. Tauk Elf, ock som han behöfde mat waror reste han till sin Stabbur der efter, hwilken han hade på fiällen, hämptandes der ifrån Miölk och der hoos twenne Skiähl Koren som han winteren

Original side 336 b:

tilförende Kiöpt i Öfwer Calix Sochn, hwilket Koren han ärnade mala åt sig på någon Qwaren wiid Wester-siö Stranden, i hken. mening han och rester utföre till Ländzman Siul Svenssons By ock så widare till en wid nam Stefan på Sålto; hwarest han utom sitt Korn som han tänkte mala jämwähl hade läg-enheet at fiska wid Saltastranden. Som han nu efter sin lägenheet det ena med det andra wille beställa och war i begrep at sedan begifa. sig hemåt igen, skall Ländzman Siul Svensson ock Sonen Per Siulsson som är Skolmästare dersammastädes anmodat honom att wisa vägen til Olof Thomasson Sarris Kåta hken. hade Ländzmans dotter Karin hoos sig, förebärandes de sig hafwa befallning af fo-ugden at taga honom fast och sedan förom bunden med sig till Öf-werheten efter som han tagit Ländzmans doter ock Skolmästarens Syster Karin till sig emot deras wilja med hela egendomen, und-säyandes Per Andersson Labba med swårt ansvar så framt han skulle förwägra sig deras begäran efterkomma emedan han i sådant fall gjorde sig delaktig af Olof Thomassons misgjärning.

Nu af fruchtan för deras hotelser ock någon swår påfölgd bewekter,

Original side 337 a:

skall han samtykt till deras begäran ock lofwat wisa dem vägen, hwarpå han efter Ländssmans begär ock åstundan fördrögde hos honom twenne nätter Öfwer medan Pingest högtiden påstod ock de gjorde sig reseferdige, efter hwilken tidz förlåpp dhe begåfwo sig till wägz och i ett sälskap, han som wägwisare med sina matwaror på ryggen, Ländssman sielf ock Sonen Per elr. Skolmästaren med hwar sin Byssa, Amund Mortensson ifrån Malanger utan Gewähr doch med matsäken som han tijktes minnas, Ländssmans dotter Son Thomas Andersson och Pål Amundsson Schäma Magga Jonis elr. Jon Nilsson Nickis måg, hwilken Ländssmans hustru Asa Eriksdotter sin Man ock sohn till hielp Kallat, warandes Således 6 personer i följe utan Gewähr, undantagandes Ländzman ock Sonen hla. hade byssor med sig dok om de woro laddade elr. intet skall han intet wettat.

Wiid dett de skulle gå från Ländzmans huus bitida om Morgonen, skall dett blifwit talat af dem huru dhe måtte taga Olof Thomasson fast ock sedan föra honom till Öfwerheten, samma dag Middagz tiden omtränt, skola de anlänt till hans Kåta som bodt allena ock enstaka wid Mala skoog ock Elf två mihl ifrån Malangi Poti, då de wid ankomsten intet

Original side 337 b:

träffat honom hemma utan Karin allena, som berättat dett wore han gången fram till Elfwen at fiska, hwarpå Ländzman med Skolmästaren bett henne Karin att Öfr. gifwa detta Lefwernet med Olof och följa sig hem, men hon skall enständigt nekat der till. Som de nu alle af Sälskapet wore i Olof Thomassons Kåta inkomne och under dett Ländzmannen med Sonen höllo på at Öfwertala henne at följa sig hem skall Olof Thomasson ankommit, då de efwen fingo tilfalle at fråga honom, om han ike wille släppa Karin hem, hwar till han swarade aldeles Nej, gåendes derpå uth igenom Kåta dören, ropandes i det samma Per Andersson Labba med sig, åt hwilken han der sade, wakta dig ock salvera dig undan, så framt du will behålla lifwet, emedan iag nekat Ländssman att släppa hans dotter hwar wid dett ock skall förblifwa; I dett samma kommo Amund Mortensson ock Thomas Andersson äfwen uth, hka. jempte Per Andersson stannade wiid Kåtan, Emedlertid går Olof Thomasson åter in i Kåtan då Ländzman å nyo frågat honom, efter som han har sin hustru i Swerge som han lenge warit gifter med Brita Andersdotter, om han då icke wille släppa hans dotter, som han emot wederbörandes wilja ock gått finnande till denna tiden hos

Original side 338 a:

sig haft? hwar på Olof Thomasson högt swarade Neii;

Rätten fik af denne omständigheten Lägenheet att vidare efterfråga hans hustru, blifwandes tillförlåteligen underrätad at hon icke allenast heter som förberört är, utan skall ock wara wähl 10 åhr sedan som han i äktenskap med henne inträda månde, skolandes intet Nämnden just erhindra sig tiden som Olof henne först Öfwer gifwa måndee, dock skall han hafwa barn med henne, hka. hon uppehåller der med at hon tienar sig ock dem födan, Elliest befans denne hustrun nu icke wara närwarande at man närmare om denna beskafwenheten måtte kunnat fåt gjöra sig underrättade.

Som nu Olof Thomasson Swarat, Neii, med ett högt Liud på berörde Ländzmans fråga, om han intet wille släppa Karin? continuerade Per Andersson i sin berättelse, at Ländzman derpå med Sonen ock Pål Amundsson Schiäma nappade i honom, ock i det han wille Retirera sig igenom dören skola de alla tree med utkommit, ropandes till dem som utan före stod att hielpa sig häfta Karen, hwar på Amund Mortensson, Thomas Andersson ock Per Andersson Labba alla tilika skola lagt händer på honom ock så länge hållit at Ländz-

man, Skolmästaren ock Pål Amundsson fastbunditt dess händer bak på ryggen med et tåg, då Karen som emedlertid legat skall stigit opp, hwarpå Per Andersson gått afsiden bakom Kåtan at kasta Sitt waten, ock under

Original side 338 b:

dett han hörde honom bidja dem, det skulle de intet föra honom utföre til Wästersiön ock den Öfwerheten som der wistas utan släppa honom med Lifwet hitt Öfwer och i Swerges Land, skall han förmärkt ett skått som han såg Skolmästaren gifwa lös på honom. Då Olof Thomasson ropade till Per Andersson Labba, tagdu wara ock begraf mina been ty de dräpa mig häär, då Labba swarat den får begrafwa som har beröfwat dig lifwet, ock i det samma begynte han at löpa neder åt Elfwen ock wiken med händerna på ryggen bundne släpandes snöret efter honom, då Ländzman med Sonen, Skolmästaren ock Pål Amundsson lупpo efter honom till en tiäck skoog som war strax der wiid, hwarest han hörde dett andra skåttet smälla, Men Per Andersson med Amund Mortensson och Thomas Andersson blefe. stilla ståendes wid Kåtan, hwarest de fördrögde till dess dee andra tree kommo tillbaka i ett följe, då Per Andersson Labba sagt till dem, Gud beware oss ifrån at göra sådant arbete som i förrätat hafwer, hwar till Skolmästaren swarat, Gud beware mig ock ifrån sådant arbete, Men Amund ock Thomas sade ingen ting här om, under det de alle wore wiid Kåtan stadde ock hade Olof Thomasson bak bundden, hörde han Ländzmans dotter Karin med tårar bedja sin fader ock Bror att

Original side 339 a:

de intet skulle dräpa honom, ock som Skolmästaren sådant oachtad första gången gifwit fyr på honom skall hon gått in i Kåtan ock Bitterligen gråtit hwarest hon legat till dess de allena åter kommit ifrån Elfwen då de gått in i Kåtan ock tagit bort med sig alt dett som warit till finnandes såsom yxa, Kittlar, Matwaror samt säng ock gångkläder med det mera som Boet war at tilgåå gåendes så derifrån tillika med ofta nämde Karin utför till Ländzmans hemwist, Men Byssan skall Per Andersson Lalla tagit, ock Lefwererade den med des tilbehör till brordren Per Thomasson Sarri så snart som han mände råka honom, då han ock för honom berättat alt hwad som tildragit sig med Olof Thomasson Sarri, kunnandes sig intet just erhindra huru långt dett warit der efter, läggandes Sluteligen till at då de först ankommo till Kåtan skall Karin up satt ock kokat Kiött åt dem hwar till Olof lagt mera wiid hemkomsten, efter som honom syntes wara litet i Kittelen för, ock mera säger han sig intet hafwa at säya här om utan tog afträde.

Per Thomasson Sarri begärte ytterligare dett Rätten wille Inhämpa Tålfman Jon Amundsson Labbas berättelse ock hwad han hört om denna giärningen i Norjet, samt der på sedan meddela honom des Skrifteliga promotorial

Original side 339:

Till den Norska Öfwerheten hwarest alt-sammans skall wara passerat på det han måtte få skiähl at andraga saken dersammastädes, hwarpå berde. Tälman Jon Amundsson förmälte, att han förwekne såmmar skall hört ofwannämde Amund Mortensson här Öfwer gjöra sådan omständelig berättelse wid Tromsoe uti Olof Jakobsson Labbas, Olof Persson Heikas och Henrik Nilsson Perfwis närwaro ifrån Enoteckis som han sig erhindra kan som följer. När Ländzman Siul Svensson med Sonen ock de flere nämde uti ett Sälskap följde wägwisaren Per Andersson Labba jämwähl Amund Mortensson strax efter Pingest 1731 till Olof Thomasson Sarris Kåta, skall han intet annat förstätt än deras ärende warit at binda honom ock således föran utföre till deras Öfwerheet, som han aldrig welat wisa sig före. När de woro till Olof Thomassons Kåta om morgonen anlände, skall Länssmans dotter Karin legat, ock på tillfrågan, hwarest Olof warit, swarat dess fader, dett han är borta ock fiska, Som nu Olof strax der på hemkommitt skall Pål Amundsson Sckiäma gått honom emot utan för Kåtan, hwilken, när Olof frågat om han flera Camerater haft med sig, skall swarat, Neii, då Olof gått in med sin Byssa ock Pål efter sammalunda med Byssan, ock som Karin

Original side 340 a:

hade satt op att Koka för än Olof kom skall han frågat hwar före de intet lagt mera kiött i Kittelen och lade strax der på flere stycken der in, när han nu fått I Kittelen så mykett han tyckte likt wara, skall han gått uth med dett Öfriga, då han efwen warit i begrepp att bära uth Byssan med sig, men Pål Amundsson skall sådant förhindratt, hwarföre han nödgades att lemna henne inne ock bar så allenast uth Kiötett, wid hket. tillfälle han bad Per Andersson Labba komma med sig uth, som han och gjorde, då han skall sagt till honom, om de wilja binda mig så lägg du inga händer på mig, hwar på han åter gått in ock Ropat uth Skolmästaren hwilken han sammalunda förmante at intet bära händer på honom.

Som de nu alla återkommit in skolade begynt äta, ock som det war bestält skall Ländzman sagt till dottren Karin Laga dig nu till wägz att följa oss, hwar till Olof swarade hur så, emedlertid sutte alla tyst ock stilla, lidet der på sade Länssman åter til dåttren, laga dig till wägz ty dagen lider, Olof Swarade å nyo, intet i dag skall hon gå, då de alla åter suttit en stund stilla. Ock som Olof Thomasson hade en brått yxa liggandes wid sina fötter, skall Skolmästaren hastigt tagit den ifrån honom ock der med först slagit honom fram i pannan sedan mot bröstet, då Amund Mortensson sade sig gått uth, ärnandes Olof Thomasson samalunda sig på dören, Men Ländzman, Sonen och Pål Amundsson skall fattat

Original side 340 b:

honom i bältet som afbrustit, hwar på de alla 4ra kommitt rusan-
des uhr Kåtan, ock som Ländzman med sine Camerater fingo honom
fatt ock blefwo Öfwerlägse skola de jempte Per Andersson Labba
hulpitt till at bakbinda honom med ett fyra famnars långt snöre,
då han budit dem at intet föra sig till Norska Öfwerheten utan
släppa honom med bara Lifwet så wille han lämna dem all sin egen-
dom i sticket, emedlertid har Pål Amundsson Schäma hållit uti tåg
ändan, då Skolmästaren tagit sin egen Byssa som warit Laddat ock
skiutit honom twert igenom lifwet, hwar till Olof Thomasson al-
lenast Spåttat, såsom det intet skulle komma honom dett ringaste
wiid, och släpte emedlertid Pål snöret Löst som han hullit, då
Olof Thomasson Sarri sagt till Per Andersson Labba, tag du mina
been här ifrån ock begraf dem, hwar till Per Labba Swarat mig är
intet säker om mina egna, huru skall iag då kunna skaffa dina
been här ifrån, och i dett samma springer Olof utföre till Mala
Elf samt Pål Amundsson efter så at han hinde på honom wiid Elfz
wiiken fattandes i tåg ändan som efter släpade af hwilket hinder
Olof fallit baklänges på ryggen, emedlertid lupo äfwen Ländzman-
nen med Sonen Per efter, hafwandes byssa på axlarna ock hunno på
Olof i det han opstigit, då åter Per elr. Skolmästaren, skutit
lös på honom ock träffat mitt i bröstet, då han sedan sprungit
till ock slog bysståken sönder på honom wid en

Original side 341 a:

Skoglund strax wid
Elfwen; hwad de mera uträttade skall han intet för märkt, utan
förmärkt allenast at de drögde en god stund der på wiid Elfwen
alla tree. Enär de nu komme tilbakars utan den andra Karlen,
skall Pål haft en half kiäpp i handen men Per Andersson Labba,
Amund Mortensson ock Thomas Andersson stodo qvare wiid Kåtan,
hwar inne Karin legat ock bitterligen jemratt sig. Wiid återkoms-
ten för dee berörde skall intet serdeles tal warit som Amund för-
märkt, utan begynte man att laga sig på vägen derifrån, då Ländz-
man sielf utom mera skall tagit en ysa säyandes iag mistade Järn
förledne sämmar ock nu skall iag taga min betalning derföre,
Skolmästaren Per grep till Baljorne efter som Olof war smed ock
bodde i en trä Kåta täkt med bräder ock näfwer som han förmente
jämwähl wara kommit ifrån dess faders huus, Karin tog en stor
hammer ock liuster som dhe lade på henne, Summa hwar ock en skall
burit så myket han förmätte der ifrån som Amund Mortensson icke
så noga Specificerat, ock som Olof dräpit twänne wilrenar liitet
tilförende så bytte Ländzman med Skolmästaren halffparten der af
åt Karin, men den andra hälften lemnade de quar på hiällen, gåen-
des således alla der på uti ett följe utföre till Wästersiöstran-
den dåk så att Karin warit något efter snyflan- ock gråtandes som
hon gjorde medan de bundo ock sköto Olof Thomasson;

Per Andersson Labba följde med Ländzman alt hem och sedan han
lätit mala sitt Korn till Miöhl skall han wändt om till sitt,

---

sampt strax der på gått till Brodren

Original side 341 b:

Per Thomasson och uptäkt hela denna förrätningen för honom, med antydan att afhämpta Olof Thomassons liik ock Qvarlåtenskap, då han följt med Per Andersson utföre till Westersiön och frågat Ländzmannen med dess Son Skolmästaren om de hafwa dräpitt hans Broder Olof, som ryktet ock tallet går, sampt hwarest de gjordt af hans lekammen, de swarade här på ja, och sett han ligger i Mala Elf efter som han sielf skall springit dit, warandes nu detta hwad Tålfman Jon Amundsson Labba skall hört Amund Mortensson wiid Tromsöe berätta, uti förberörde personers närwaro, Neml. Olof Jakobsson Labbas, Olof Persson Heikas och Henrik Nilsson Perfwis, tagandes der på afträde.

Här på anförde Per Thomasson Sarri at han warit till sin framledne broders hemwist ock af hämtat hwad som blifwit der quarlemnad ock Ehuruwähl han skall sökt wiid Elfwen ock i skogen der omkring så skall han dok likwähl intet funnit des Lekamman utan Nils Persson Landa hwilken han begärade att Rätten Examinera wille, som på föreställning här af förmäller att Missommarstiden omtränt elr. strax efter Pingz skall han warit med sin Son Pål Nilsson och mågen Lars Andersson at fiska i Mala Elf då de kommit på hwarest likett legat på botnen wiid Öppet med händerne bakbundna ock skall strax igen kiändt at det war Olof Thomasson, hwilken han fått höra wara i hiähl skuten ock dräpin af Skolmästaren Per Siulsson ock des Camerater. Något efter ock såsnart

Original side 342 a:

Nils Persson träffat Per Thomasson skall han sådant uptäkt för honom, hwilken i sällskap med honom, Sonen och mågen begåfwo sig ditt förwekne Olssmässan i mening at afhämpta dett, men som det intet legat på samma Rum utan flutit något utföre ock stannat uti en wiik på et grund, sedan watnet fallit uth 4re famnar wiid pass ifrån landdett, så skola de i några dagar letat fåfengt, då det änu legat bakbundit Opswullit och hullit på rutna så att ingen kunde komma det när en gång, än mindre hantera elr. afhämpta dett, utan nödgades så lemnat quarliggandes gåendes så med Oförrättade saker der ifrån, sedan de allenast beskådat det efter möjligheten ock mera berättar han sig intet hafwa till at säya;

Slutel. begärr Per Thomasson allenast att Rätten wille denne giärningens omständigheter likmätigt, komma honom Remiss, till Kongl. danska elr. Norska Öfwerheten hwarest han wore sinnad at vidare fulfölja sitt Kiäramähl emot sielfwa hufwudmännen elr. des Broders dödzwällare, ock lämner i Rättens bepröfwande om Per Andersson Labba, som likwähl denne giärningen för honom aldraförst optäkt, skall med något straff ansees för det han wist de andra wägen och jemwähl lagt händerne på Olof Thomasson at med

dem binda honom efter egen utsago och bekiännelse hwar på hela ransakningen blef för wederbörande samtelige upläsen och uttäl-
lad, Sampt stannade Rätten för denna gången

Original side 342 b:

här wid att dett
pröfwades nödigt i förstone afbida hwad slut i Norjet anteligen
falla will Öfwer sielfwa hufwudmålet och dråpet, efter Olof Tho
Thomasson warit gifter här på orten ock likwähl emot föräldrarnes
wilja haft en annan quinna der hos sig med hwilken hans synnes
olåfln. hafwa sammanlefwat, innan något utslag kan göras Öfwer
Per Andersson Labbas bråttmåhl här wid.

Men beträffande Per Thomasson Sarris vidare anhållan så bewill-
jades honom följande Extractum protocoll Öfwer detta måhlett, un-
der den af Per Thomasson Sarri ifrån Sarivuoma begärte ransak-
ningen Öfwer dess broder Olof Thomassons wåldsamma död, har Rät-
ten af Per Andersson Labbas intygande erfarit, huru som Ländzman
Siul Svensson ifrån Malatzvuoma med des Son Skolmästaren Per
Siulsson I ett Sälskap jempte dotter Sonen Thomas Andersson och
Amund Mortensson ifrån Malanger sampt Pål Amundsson Schäma ifrån
detta Tingzlaget, som nu förminnas wara afwiken skall förmått be-
rörde Per Andersson Labba att wisa honom wägen till Olof Thomas-
sons Kåta eller hemwiist två mihl ifrån Malangi Poti, hwilken han
föregifwit sig haft i befallning at föra till Norska Öfwerheeten,
för dett han skall brukat dess dotter Karin i sin tienst emot
föräldrarnes wilja, då wiid ankomsten fram intet bättre skall til-
buritz, än, sedan de alla i förstone lagt händer på Olof Thomas-
son för det han skal wägrat Ländzmans dottren Karin at följa des
anhöriga hem ock med ett 4re famnars långt tåg honom Olof Thomas-
son

Original side 343 a:

fast bundett, att Skollemästaren Per Siulsson honom första
gången ett skått gifwit strax wiid Kåtan, hwar af som Olof Thom-
asson igenom lifwet blifwit Sårad begärande han af Per Andersson
Labba skulle af hempta des been, ock så strax gaf sig at löpa
utföre till Elfwen Mala, hwarest som en liten Skog warit, skall
Pål Amundsson Schäma först funnit honom ock igenom tåget som
efter släpade kommitt att häfta, så att fallit baklänges till
Ländzmanen med Sonen ankommo, som honom äfwen förföljde, då Per
Siulsson andra Skåttet på honom gjort, efter både fardren och
Sonen haft Byssor med sig, emedlertid skall Per Andersson Labba,
Olof Thomasson och Amund Mortensson ståt quara wid Kåtan hwarest
berörde Karin legat ock gråtit, och sedan åfta nämnde Ländzman
med Skolmästaren och Pål återkommitt med Sönderslagne Bysståk ock
Kiäpp, efter en lång stundz uteblifande skall Karlen blifwit bor-
ta aldeles, hwars liik Nils Persson Landa något der efter funnit
uti Mala Elf då han med sin måg Lars Andersson dersammastädes
fiskat, liggandes på botnen i en wiik, som det sedermera för

---

brodren Per Thomasson uptäkt, hwarest ock liiket blifwit lemnat efter han intet kunnat det afhämta.

En sådan berättelse om Olof Thomassons wäldsama död har äfwen Amund Mortensson ifrån Malanger gjort för Tolfmannen Jon Amundsson Labba wid Tromsöe förwekne sommar, hwilken denne sennare här för Rätten

Original side 343 b:

nu aflagt, warandes Saksökarens Per Thomassons anhängande som berättas wara en fattig ock medellös Man, at denne Rätten täcktes i detta måhlet meddela honom des promotoriale till den Respective Rätten i Norje, det wille de för Gudz ock Rättwisans skull här öfwer lemna honom dess åliggande Embetez handräkning på det wederbörande der måtte komma till lageligit här för och efter sakens befintelig omständigheter rättwisligen ansedde blifwa, hwilket uppå begäran warder här igenom til åstämme Per Thomasson Sarri af Rättens protocoll Extraherat, actum Juccasjerfvi Tingställe d. 15 Januari 1732.

13.

Sedan som fogde Karlen Anders Andersson Buldan anträffat Per Thomasson Rik ifrån Caitomjaur by ock Luleå Lappmark hoos Rådman Wält. Erik Davidsson ock i dess stuga helt druken ock beskiänckt, hwarest jämwähl sutit i spiswrån några Quinfolck ifrån samma ort med en Kåpp bränwin i handen, med hwilken de suppit hwar andra till, som han dem ifrån tagit ock nu upwiste; så förstälte han berörde Lappländare med begiäran det wille Rätten en wederbörlig ransakning Öfwer detta oskik och lagstridige förfarande anställa låta; Ock som Per Thomasson betygade sig hafwa supit med berörde Quinfolk Ehuruwähl han intet skall kiänt dem, så skall han dok fåt der hoos ock för sig sielf en god Sup bränwiin af Rådmanen då han samma gång betale sin giäld till honom ock nästen lefwereade, hwar före wähl

Original side 344 a:

bemelte Rådman Erik Davidsson sig på skikning infann, säyandes att Per Thomasson Riik betalte 6 stk. Renshudar till honom på des giäld och skall der hos Lefwererat litet näst, men sielf skall han intet gifwit honom något bränwiin, om des hustru Margit Kohre skiänckt honom en sup wet han intet, efter som han sutit i wråen med några dess granquinor ok haft bränwiin i en Kåpp, som han förmente dem hafwa slagit utur en flaska hwilka de sielfwa haft med sig i Barmmen, owetandes hwarest som de fått det samma.

Häremot påstod Per Thomasson sin utsago, betygandes sig aldrig hafwa gåt med tomer mun ifrån honom, då han något betalt och Lef-

wererat, som äfwen nu skiett at dee gifwit honom en sup bränwiin. Då Rådman Erik Davidsson sig utlät at han aldrig kunnat blifa. så beskiänckt af det bränwinet som hans hustru gifwit honom, som han nu befinnes, emedan dett warit allenast en god Sup, ty hon plägar aldrig gifa. åth Lappländarne högere, efter som hon intet skall wara så spendersam på dem.

Beträffande Quinfolken som i wrån Suppit hos honom, Så emedan hwarken Rådman, Per Thomasson elr. fogde Karlen mindre någon annan på gjord undersökning betyga sig kiänna dem, kunde Rätten ingen närmare uplysning erhålla antingen de suppit sielfwa ur sin flaska, elr. och fått det Bränwinet som de sin emellan haft I

Original side 344 b:

Kåppen hoos Wält. Rådman Erik Davidsson. Emedlertid som af sakens anförde omständigheter och parterne emillan Reciprocherade stridige ordwexlingar samt Rådman Wält. Erik Davidssons egit widgående det befinnes att Luleå Lappen ifrån Caitom by Per Thomasson Riik fått hoos honom en god sup bränwin till skiänckz då han betalte sin giäld med styken Renhudar ock nästen Lefwererade, pröfwar Rätten detta förfarande så mycket mera stridigt wara emot Kongl. Mayst. förordning om Lappländarnes underwisande i Christendomen af d. 3. Oct. 1723 ock des 2.§. som Rådman Erik Davidsson der hoos tillåtit uti sit huus under påstående Marknad dhe obekante Quinfolken jempte Åftanämde Per Thomasson Riik att sitta med bränwins Kåppen i handen, ock wacktar fördenskull sig I anseende der till föranlåten at mer wälbemte. Rådman Erik Davidsson jempte berörde Per Thomasson, med 40 mrkr. Smtz. Sakören hwar för sig belägga för Kongl. Maysts. förbudzbrätt, lemnande Rätten emedlertid wederbörande ypet der å Laga anspråk gjöra at Rådman Erik Davidsson emot högwälborne herr Baron ock Landzhöfdingens publication af d. 16 April 1729, uppå Kongl. Maysts. allernådigste Resolution under d. 6. November 1722, understått sig att idka handell ock Credit med en till Luleå Stad och annan Jurisdiction ock upbörd hörande skateman ock Lappländare, Actum Juccasjerfvi Tingzställe d. 17. Januari 1732.

Original side 345 a:

14.

Emedan som tolfman Mikkel Henriksson Matti obsenterat sig i frå Rätten och om siidor nu in stält sig något rörd af starkadryker och således intet i dett skik som han ellerst wara borde, ty blef honom jempte föreställning af des otidiga uteblifwande sådant förehållit på anständigt at tienligit sätt, hwar på han förklarade sig hafwa warit borta och förliikt lort saker som intet skulle wara en Märra fitta wärt med flere sådane oanständige ock Lassbara Expressioner som Rätten intet fan sig befogad till att kunna smälta ock fördraga wiid detta tillfälle.

Alt fördenskull som han intet wille ytra sig hwar han fått bränwin, och med skiähl intet kunde neka sitt obeskiedeliga förehållande i detta målet; ty wachtade Rätten skiähligt at, sig sielf till näpst och androm till tienlig warning, för denne gången belägga honom med 40 mrkr. Smtz. böter och dett i anledning af d. 22. §. Rättegångz förordningens 1695 d. 4 Juli som för wederbörande upläsit och tålkat blef, erbiudandes derpå at erlægga ock betala böterne med penningar som annoterat blef.

15.

Dett hafwer wähl Lappländaren Anders Andersson Matti låtit instämma Lars Andersson Lalla till detta tinget för tiufweri, hwilket denne sennare emot Kiärandens påstående aldeles nekade till, hwar wid Anders Matti några sådane omständigheter andraga mände som gaf Rätten anledning att föreslå Parterne förlikning, i följe hwar af de och afträda mände, och efter plägas Conference uti Tolfmännerne Jon Henriksson Häntes med Erik Jönssons Stålnakas närwaroo,

Original side 345 b:

omsiider företräde andragandes det wore de Öfwer detta misförståndet i så måtto förente att Lars Andersson Lalla betalar Anders Andersson Matti stämningzpenningr. 1 dlr. 4 öre Kopmt. med en Kanna öhl nu låfgifwit och tiden blifwer, hwilket de med handa band confirmerade, blifwandes deras stridigheet i så måtto dem emillan i wänligheet bilagder som på begäran i Rättens Protocoll anteknat warder.

16.

Ehuru wähl Rådman Erik Davidsson hafwer lagligen inkallat Pål Amundsson Schämas hustru Magga Jonsdotter för 60 dlr. Kopmtz. gjäld som des Man förledne Marknadztiid 1731 skall gjort, hwilken hon sedan skall sökt bestrida och I twifwels måhl draga, liikwähl som han nu betygar det hon sedermera altsammans med den ytersta halfören riktigt skall betalt så at han derföre intet vidare skal hafa. at tiltala henne.

Ty blef sådant uppå begäran jämwähl i Rättens protocol influtit wederbörande till framdeles efterrätelse, hwarpå Parterne mände afträda.

17.

Tålfmannen Mikkel Henriksson Matti med Hans Andersson insinuerade en förlikningz skrift af d. 14de Januari 1732, atesterat af Rådman Abrah. Hellander i bokstafwen så lydande. Den twist som emillan oss underteknade oplupit af någon ordekastning, bestående

---

i det iag Mikkel Henriksson Matti tillsagt Hans Andersson Hannas, at hwarifrån får du alltid silfren, ock intet vidare, hafwar wi således nu bilagt att iag Hans Andersson sådan Mikkel Henrikssons talan,

Original side 346 a:

will efter gifwa och intet vidare der på tala hwar emot iag Mikkel Matti will betala honom Hanas en Specie Carolin för Rättegångz Expencer af tiidspillan, skolandes ingendera mera hädan efter hwarannan tilwita och här utinnan till tala; ock skulle någondera hwarannan wilja tilfoga någon förträteligheet, så bör den som förbryter wara Laga näpst underkastad, utan at alt fredeligt oss emillan wera skall, och Bomärkens underristande betygas ut Supra.

Hwilken förlikningz skrift i så mätto uppå begäran är i Rättens protocol influtit och der på attestatum bewilljat d. 17. Januari ut Supra.

18.

Dett anförde Henrik Henriksson Kyro at sedan han lagl. låtit inkalla Abraham Jonsson Stålnaka ifrån Wittangi för det han kallat honom reen tiuf, hwaföre han nu i tre dagar skall hållit sina witnen tilstades; så har han dok måst anføra at han sådant oaktat i går som war Söndag elr. d. 16. Januari, skall begifwit sig hem här ifrån platzen, begärandes fördenskull at Rätten wille sådant sielfzwäld Lagligen befria samt tilläga des witnen tillhopa 3 dlr. Koppmt., efter de äro så många till antalet.

Fördenskull som wid anstält uprop Abraham Jonsson sig intet till genmähle infinna mände ei heller någon fulmächtig i sitt ställe constituerat, blifwer han der för Likmätigt Rättegångz förordningens 2.§. med 1 dlr. Smtz. böter ansedder, ock som af Nämde man Mons

Original side 346 b:

Mortensson i Lainio intygat warder, dett han skall hört säyas att Abraham blifwit Krank hwarföre han ock skall rest hem, så har Rätten wiid så beskaffade omständigheter pröfwat skiäligt at till nästa ting denne Saken uppskiuta, då honom åliggar med skjäl ock omständigheter at fultyga sitt Laga förfall i annor händelse Lärret han intet undgå; Likmätigt d. 15.§. af Kongl. Mayst. Rättegångz förordning, att blifwa med 2 dlr. Smtz. böter belagder för des olaga afressa ock sware då likafult Henrik Henriksson Kyro i sielfwa hufwud saken hwilket tilbörligen antytt blef.

19.

Fogde Karlen Anders Andersson Buldan företräde med Lapp Ländaren gl. Olof Turck, hwilken han angifwer sig hafwa funnit druken i går uppå tårget, hwarest han gjort ett stort Buller och owäsende på Sabbatzdagen som war d. 16. Januari at allmogen ock Marknatz folket intet ringa upståndelse derföre kommit at göra, förehöltz alderföre Olof Turck sådant med förmaning att bekiänna sanningen hwarest ock af hwem han blifwit så liberalt Öfwerplösader, som förklarade sig at han wähl intet Kiöpt elr. fått bränwin af någon Borgare, utan i Kåtan hoos Norjes Lappen Ivar Knutsson sampt en annan Lapp ifrån Cajtom hwars man han intet kiänner, hwilka haft något der af i en flaska hwarmed de plägat sig ock honom, resandes Norjes Lappen strax der på ifrån Marknadzstaden, men om den andra som han intet Kiänner änu skall wara quar elr. ei, der om berättar

Original side 347 a:

han sig ingen Kundskap äga, hwad tumultet ock owäsendet wid kommer som Olof Turck igenom detta sitt fylleri förordsakat, så kunde han så myket mindre neka der till som fogde Karlen icke några utan många witnen der öfwer producerade, hwilka at afhöra Rätten intet nödigt pröfwade särskilt utan inhämtade Länss- och Nämдемännernes gemensamma Öfwerens Stämmande i denne Saken jempte förbrytarens egen bekiännelse.

Alt derföre som gla. Olof Turck icke allenast här i genom Öfwerträt Kongl. Mayst. förbud af d. 3. Octr. 1723 ock des 2.§. utan ock Kongl. Stadgan om Eder ock Sabbatz brått d. 17. Octr. 1687 § 5. blifwer han till 40 mrkr. Smtz. i ansenende till des förbrytelse i förra måhlet jemwähl belagder med 2 dlr. 6 öre dto. till Kyrkan sampt sitte 2ne söndagar i Ståken wiid Kyrkodören, som honom wederbörligen företålkat och antydt blef, Men som han på föreställning inga phr. sade sig äga ty blef han likmätigt Kongl. Mayst. förordning af d. 11. Novembr. ock den höga Kongl. Håfrättens universale d. 3. Decemr. 1731 med 5 Par Spöö afstrafader tre slag af hwardera paret.

20.

Madame Stina Planting Rådman Jakob Isakssons hustru ifrån Tårneå stad förmälte huru som hon af en ock annan skall kommit i erfarenheet at ankian Elin Andersdotter framledne Nymans fosterbarn skal om händer hafwa ett förgylt Silfwertumlare af en

Original side 347 b:

decatonh
wikt som han för två åhr sedan elr. 1730 marknadztiden här wid Jucasjerfvi förlorade, på hwad sät kan hon intet wetta säya, dok

skall hon samma tid låtit å Prädikstolen lysa efter honom som hwar ock en lärrer wara Kunigt emedan alt folket då änu warit församlade, skolandes des namn ock bomärke Stå på honom samt bokstafwerne omkring bräddorne såsom på decatonen, hwilken hon begärte måtte blifwa till henne återstält ock igenlefwererad.

Elin Andersdotter förklarade sig här på, at då hon besagdde tid ock Marknad, gått ock Spaserat uppå gatan emellan borgarestugorne jempte sin farbroders Son Anders Olsson wid namn om en afton i Måneskinet så skall hon först blifwit warsse tumlarn men hon up-tog den samma ur Snön, ock som hon intet kunnat förstå hwem som warit des egare icke hellere wistatz i Kyrkan då det blifft. lyst efter honom, än mindre af någon annan förstätt det skulle Rådman Jakob Isakssonz mohr någon sådan tumlare saknat. Ty skall hon lemnat honom i förwar hoos Norska Lappen Nils Thomassons hustru från Wästersiön wid namn Brita Henriksdotter som warit här stad-der berörde Ting ock Marknadztid, hwilken sade till Elin denne är min wärdez bågare, iag skall Lefwerera den honom i egna händer igen, hwilket som Elin nu förnimmar icke skiett wara, så erbiuder hon sig wilja der hän föranstalta at Madame Stina Planting skall bekomma honom till nästa Marknad,

Original side 348 a:

hwar med hon förklarade sig aldeles wara nögd wiljandes gjerne hafwa anstånd med denne saken så länge, Men på dett hon måtte blifwa der om så myket mehra förwis-ader så begärade hon att rätten wille afhöra de personer som skolat sett berörde des Tumlare ibland Norska Lappen Nils Thomassons Saker, beropandes sig på Anders Andersson Labba så wähl som Rasmus Nilsson, begge ifrån Sarivuoma, anförandes Anders Lalla att förledne såmmar et åhr sedan elr. 1730, då Nils Thomasson warit i des granskap, skall hans framledne hustru i des närwaro opwägit en förgylt Tummlare hoos Nils Thomasson som honom om händ-der hade hwilken skall hållit som han tyktes minnas Öfwer 3 Lodh ock warit Stina Plantingz märke under botnen, Rasmus Nilsson för-mälte at 1731 Öfwer winteren skall han haft Nils Thomassons Ren-ar, Segell ock andra husgerådz saker i förwaro med åtskilligtt smått silfr. hwar ibland ock en förgylt silfwer Tumlare warit som han likwähl intet wägit men Bokstäfwer skall han förmärkt om Kring bräddarne samt Merke under botnen, som han intet förstod sig på elr. Kiände, skal icke hellere kunna gjöra det efter emed-an han intet serdeles der på gifwit acht de hellere tilförende hört at en sådan skall blifwit saknader, såsom han ei heller war-it i Kyrkan då Mor Stina Planting låtit lysa efter honom, hwar-före

Original side 348 b:

han icke heller haft tillfälle at fråga ägaren af hwem han fått elr. Kiöpt honom utan förledne wåras skal Nils Thomasson som är en dansk skatt Lapp tagit sin egendom allsammans igen från

honom, hwarpå han sedermera intet haft något om händer af honom ock således intet tillfälle att få see Tumlaren mera;

Emedlertid låfwade Nämndemannen Jon Amundsson Labba at emottaga Tumlaren af hustru Brita Henriksdotter till nästkommande Marknad ock skaffa den samma Madame Stina Planting I händer, hwar hos honom befalt blef att tilbörligen till Samma Ting inkalla åftanämde Nils Thomasson med berörde dess hustru, samt drängen Anders Olsson då hustrun Elin Andersdotter sig jämwähl inställa bör at skaffa rätta ägaren sitt igen som henne jempte wederbörande antydt blef till tiänlig efterrätelse.

21.

Lappländaren Anders Nilsson Walki ifrån Talma Kiärade till sina grannar Jöns Olsson Seipi, Thomas Olsson Noti, Thomas Thomasson, Nils Henriksson, Amund Jonsson, Johan Persson Hulkar, Lars Johansson ock handelsman Curtelii raid Thomas Olsson, för dett de olåfligen wiistatz och utbetat dess land och mark Kåpnewara fiäll, hwarest utom dess ifrån hans Stabbur strax der wid skall bort kommitt Reen Ostar och åtskilige andra mathwaror som han intet just skall minnas räkning på, ock ehuru wähl Jakob Rasmusson äfwen skall wistatz der, så förmåler han sig intet hafwa at tala på honom

Original side 349 a:

Emedan han på erhållit Låf ock tillstånd under des flytning fram ock tillbakars ifrån Wästersiön allenast der wistatz, ock som Anders Nilsson på sådant sätt intet kan ibland så många hålla sig till någon wiss för des egendom som Saknas, ty påstår han utom laga bestrafning skadans ersättning, af dem som i så måtto utan tillstånd sig dersammastädes upehållit, hwilke han intet Specificera kan utan hemskiuter i Rätens goda bepröfande med Expenser ock tidspillan sin förmente präntion 2 dlr. af hwar person som gör till sammans 14 dlr.

Här emot producerade alle förenämde sin skrifteliga deduction med namn ock Bomärken verificerad, warandes alle närwarande utom handelsman Curtelii raid som på sin husbondes föranstaltande skall wara först till Westersiön utan at hafa. någon in Specie befullmächtigat at tala och swara för honom i denna saken, lydandes den samma I bokstafwen sålunda. Emedan såsom Lappmannen Anders Nilsson Walkia oss underteknat ej allenast, beskylt som skolat wi hans wisthuus bestulit, utan ock derföre oss in för den högtärade Herradz Rätten instämt at honom i dy måhl till swars stånda; Ty hafwer wii ei underlåta bordt, att med vår ödmiuka förklaring inkomma hoos den högtärade Härradzrätten ock berätta, belangande Anders Walkias wiisthuus som han

Original side 349 b:

klagar Öfwer skall wara bestulen. Nu som bemelte wiisthuus ligger uth wid wägen der tree bya folck skola förbii resa, så kunnom intet wii underteknade fast han oss tagit för hufwudet, wara ansvarig för dett han skall bortmist, utan borde han följa dem som Öfwat stölden på hans ägendom, ock påstå wii til dett högsta, at han måtte bewiisa om någon sådan Exces af oss blifwit Öfwat ock begången, I widrigt fall der han ei des talan kunde här utinnan fultyga, underställa wi i ödmiukheet, om de han derföre med laga näpst anseendes warder, af den högtärade Härradzrätten, hälst som wi intet wetta oss sådant hafwa gjordt, afwaktandes här å en gunstig Resolution med framherdande etc. Datum Juccasjerfvi d. 14. Januari 1732.

Så emedan detta målet emot Anders Nilsson af dem icke blifwit instämt han icke heller låtit inkalla dem att swara sig I synnerheet för dess förlorade Egendom, utan för det de olåfandes. suttit på hans Land hwarföre han förmenar dem wara sakskyldige ock följakteligen af dem tillsammans på står ersättning derföre, emedan han ibland så många icke kan taga någon wiss för hufwudett fan sig Rätten denne gången icke befogad at uptaga

Original side 350 a:

Detta swarandernes påstående utan blefwo de antydde att förklara sig hwad tid ock utaf hwad tillfelle de således olåfwandes kommitt att nederlåta sig uppå hans tilståndiga Land Kepnevara, då Thomas Olsson Noti ock Jöns Olsson Seipi sig förklarade att dhe 1730 för mid-sommaren då de flyttat med sine Reen diur till Westersiön skola upehållit sig der en natt, men i återferden samma åhr Olssmästiden twenne nätter allenast, och hafwa intet förstått elr. förmärkt någon stabur der i Negden wara honom tilhörig, som de ock betyga sig icke eens wellat söka efter, då samma gång warit i deras Sälskap Thomas Thomasson, Nils Henriksson, Amund Jonsson och Jakob Rasmusson, hwilken intet någadt talade för dem at han ägarens tilstånd skall haft der till, som han nu berättade sig icke hafwa ihugkommit.

Johan Persson Hulkar ock Lars Johansson förmälte att de 1730 warit ernade at resa till Norjit derigenom men som det begynte lida på åhret och sammaren, skola dhe hafwa sig betänkt ock wändt om tilbakars igen, sedan de allenast uppehållit sig 4re dygn wid Kepnevara fiäll under hwilken tid de ingen Stabur skola förmärkt än mindre sökt derefter, hafwandes Sålunda desse twenne sista med de 5 föregående intet något låf ock tilstånd der till at beropa sig på.

Altfördy och ehuruwähl förenämde

Original side 350 b:

Personer påstå att de intet wetat dett Kepnewara skulle wara Anders Nilsson tilhörigt emedan som Jakob Rasmusson intet skall dess låf ock tilstånd för dem up-täkt, likwähl som de nu sedermera och ifrån förwekne ting haft lägenheet och tid nog at här Öfwer förena sig med Kiäranden, hwar till de likwäl sig intet wellat förstå, än mindre budit till elr. kunat disputerä Anders Nilsson bolstada Skiähl till berörda fiäll hworest han med sin fader altid hållit sin bod ock stabur wiid makt, pröfwar Härradz Rätten Thomas Olsson Notti, Jöns Olsson Seipi, Thomas Thomasson, Nils Henriksson, Amund Jönsson, Johan Persson Hålkär och Lars Johansson hafwa förbrutit hwar sina 3 mrkr. Smt. och sådant ex argumento capt. 17. B.B. L.L. Beträffande Jakob Rasmusson och raiden Thomas Olsson, så emedan den förra wiisar låf ock tilstånd för sig, ock den sennare icke befinnes hwafwa warit närwarande ock Owist om han blifwit stämder, kan Rätten sig för denna gången Öfwer honom intet utlåta. Men angående Skadans ersättiande och de påstodde uti et för alt 2 dlr. af hwar persson med Expenser och tid Spillan, finner wiid de nu bebrakte omständigheter, Rätten intet skiäligt at belägga desse med, utan när han af dem hafwer erhållit des utlagde stämningz pr. ock Rättegångzbevästnad, Sex mrkr. Kopmt. så blifwa de i detta målet åtskilde, hwilket parterne

Original side 351 a:

tillbörligen företydt blef.

22.

Uti den af Borgaren Nils Andersson Burman emot borgaren Samuel Stens raide dreng Anders Rimi instämde sak, angående någon giäld som denne skall giordt uti des faders Rådman Anders Burmans tid sig bestigande till 36 dlr. 24 öre Koppmt. företråde parterne, med förmålan at de woro deröfwer i så måtto förente uti Ländzman Per Pockas ock Nämdekan Jon Henrikssons närwaro som Anders Rimis skrifteliga betygande wid handen gifwer upsatt af Rådman Abraham Hellander sampt atesterat d. 13. Januari 1732 ord ifrån så lydande.

Underteknad tilstår mig wara skyldig till Borgaren Sr. Nils Burman, som här flutit af oplupit uti des faders Rådman Anders Burmans tiid Trettio Sex dlr. 24 öre Kmt. hwilken Summa iag efter min ytersta förmågo ock lägenheet riktigit wil betala, och nu först i åhr på berörde skuld Lefwerera en raidereen som Kåstar 10 dlr. Koppmt. ock det Öfriga 26 dlr. 24 öre dto. mynt nästkommande åhr ock åhret der på följande, så att dett åhr 1735 skall wara klart, som här med Reverseres af Juccasjerfvi d. 13. Januari 1732, Anders Rimi.

Fördenskull, som Anders Henriksson Rimi godkiände föregående skrift samt wiid gik at han den samma med egen hand ock bomärke verificerad, blef sådant

Original side 351 b:

till laga fulbordan Remiterat och följande der på antechnat. På andra siidan stående Revers har Anders Rimi förklarar wara riktig, hwarföre han ock är blefwen ord ifrån ord till Protocollet förd, Juccasjerfi Tingzställe d. 17. Januari ut Supra.

23.

Handelsman Morten Rechard har wäl låtit instämma Lappländaren Mikkel Pålsson Stackar för det han skall Kiöpt af honom en Kiör Rehn förledne wiintras, Men när han wiid sin afresa till Enoteckis ärnade betiena sig af honom och til den ändan lät efterskika Renen skal han intet fått honom utan skall så icke utan stort be-swär, Kåstnad ock Möda måst förskaffa sig en annan. Dok förträdde parterne betygandes med ord ock gierning at de Öfwer denne stri-digheten i så måto blifft. förlikte, dett Mikkel Pålsson nu strax tilställer Sr. Martin Rechard den betingade och betalte Kiör Rehn samt der hoos uti Expenser ock Tid Spillan en annan god Raid Rehn, hwilket uppå begäran i Rättens protocol anteknad blef.

24.

Dett anförde wähl. Tolfmannen Henrik Mikkelsson Biörndaler beswär Öfwer Anders Henriksson Rimi ifrån Nederbyn för det at en woignel skall aldeles för honom bortkommit af fölgande tilfelle. Innewarande åhr Andersmässtiden skall Rimi flyttat wid Watas Jerfvi träsk som intet warit långt ifrån Tolfmannens By, då 7 stk. reenlif kommit

Original side 352 a:

att skingras för honom dy medelst att de luppit efter Anders Rimis flytning af hwilka Tålfmannens dotter Karin skal strax derpå fått en tilbakars, men de Öfriga 6 stycken förmenar han wara komne uti en skåck till Rimis träsk strand, hwarest Anders Rimi funnit dem ock der på fört å sin by, då nu Tålfmannens Sohn Per wid nam andra dagen efter gått till Rimi skall han wähl dersammastädes funnit ock igen fått 5 stk. lif men saknades mindre een woignell som skall warit i samma sällskap, hälst som ingen afwäg elr. spor mera befunnitz, som kunat gifa. samma Creatur anledning at skilja sig ifrån de andra emot wanligheten blifwandes det werderat till 4 dlr. Koppmt.

Men som Anders Rimi sig här på förklarade at tredie dagen efter

som han boflyttat, skall han först varit till träsket at fiska, då han allenast träffat 5 renlif af hwilka han fast tagit en waja ock den fört efter sig hworpå de andra skola sprungit efter, så ehuruwähl han förmenar sig icke Kunna wara ansvarig för den bortkomne wojgnele som på så många dagars tid har kunat haft wida wägar, likwähl till gransämjan och enighetens bibehållan så wida deta synnes wara en ringa sak tilböd han Kiäranden en oxrens kalf af sin goda wilja hwar med Tolfman Henrik Mikkelsson Biörndaler till alla delar wiste sig nögder wara.

Fördenskull som Parterne deta Öfwerens kommande med handaband stadfästade begärandes till protocols at deras uti

Original side 352 b:

detta målett yppade stridigheet här igenom nu aldels wore uphäfwen, Kunde Rätten intet pröfwa sig befogad at sådant förwägra utan blifwa parterne i deta nu efter begäran sålunda åtskilda, som tilbörligen wederbörande antydt blef.

25.

Soldaten Anders Larsson Lådvik Kiärande till Brorden Olof Larsson Koksoa för något gjordt arbete, som han intet skall fått betalning före, hwarföre han fordrade en Koo ock 2ne får, upräknandes sig arbetat på ett fähuus, pörte, Quarn, bodh ock skall dess utom slagit höö åt honom, hwar emot Olof Larsson anförer sig skola gifwit honom åtskillige persedlar; Men som berörde stridande parter efter åtskillige Reciproce moverade inkast i så mätto en wänlig förening sin emillan träffade at Olof gifwer åt Brordren Anders Larsson uti ett för alt en qwiga ock 2ne fåår, hwar emot Anders till dett föriga utfästar sig att hielpa Brodren föra hem timbber och med honom uphugga en stuga 3 famnar inom Knutarne, med hwilken förening som parterne betygade sig wara nögde på begge sidor, erachtade Härradzrätten sådant icke allenast i des protocol insatta nödigt dem tillaga säkerheet ock den Kraft som Kongl. förordningar medgifwa, utan ock härigenom till desto ofelbarare efterfölgd med des domb, likmätigt Kongl. Mayst. Rättegångz förordning 23.§. att stad festa, som parterne tilbörligen företålkades.

Original side 353 a:

26.

Emedan som den håldne Ransakningen Öfwer Hans Andersson Hannas, i anledning af Lars Olsson Wollackz angifwande, angående något Kläder som denne senare skall igen Kiänt af des Systers Saker med hwad mera som han förmäler wara honom ifrån stulit till en Summa af 86 dlr. 8 öre Koppmt. är till den höga Kongl. Håfrätten redan

---

aflefwererad och i underdån Ödmiukhet insinuerat d. 8. Maj 1733; Altfördenskull blifwer den samma nu af dom boken utesluten likmätigt högbmte. Kongl. Håfrättens universale af d. 12. November 1712 som här uttrykeligen influtit warder.

27.

Ock som Hans Andersson Hannas wiid näst föregående sakz företagande blef åtskillige gånger sökter och på platzen ropader, till hwilket sitt uteblifwande han intet gitte framtee Laga ursäkt, hwarföre han så Oförswarligen försummat opropen; ty blef han i anledning af d. 2.§. af 1695 åhrs Rättegångz förordning belagder med 1 dlr. Smtz. plikt, som honom tydeligen förefallit blef.

28.

Ehuruwähl Syskone barnen Anders Andersson Matti ock Mikkel Andersson Pallias råkat uti skillaktigheet med hwar annan för det at denne sennare skal beskylt den förra att hafwa slachtat en Runo rehn 1729 hälnamästiden wiid Westersiön som han skall haft under sin upsicht af en dansk man, hwar till Mikkel Andersson

Original side 353 b:

Pallias lägger, att han med egna ögon skall sett när Anders Andersson skall dett gjort, berättandes derhos at han Anders Matti skall sålt 1730 om vinteren samma Runo hud till handelsman Lyträus ifrån Tärneå hwar till han sådane omständigheter anförde. 1730 Marknadztiden härsammastädes skall han låfwat åt berörde handelsman en slakt Runo, och emedan han nu war till Enotekis marknad, skall han fört Kiöttet hiitt ock lagt den torra huden der Öfwer som war af den föromrörde slaktade Reen Kohn wid Westersiön skolandes Mikkel Andersson Pallias såsom då i tjenst warande hos berörde handelsman at achta dess saker här wid platzen under dess frånwaro, deta altsammans emottagit; Förehållandes Anders Andersson Matti sådant, hwilken dok här till intet skal swarat, Och som dess husbonde Lytreus wiid återkomsten ifrån Enotikis Marknad skall förwägrat Mikkel Andersson Pallias denne huden uppå dess begäran fast än han ufästade sig att wilja skaffa henne tilstädes året efter, så skall han intet uptäkt för honom rätta sammahanget elr. at Anders Andersson Matti skall slachtat annars Mans Rehn wiid Westersiön;

Men det skall handelsman Lyträus wetta intyga at, sedan Mikkel Andersson Pallias kommit i Soknen med dess Saker och till en bonde Hudan antis gård, hwarest ackiorne skule uprifwas han då skall wiklat denne huden in uti ett segell, säyandes at hon kommer dess Slachtinge till

---

Original side 354 a:

hwar emot Lytreus skall sig utlåtit, hwad bryr du dig der om, utan lät föra henne utföre till staden med de andra, efter som huden intet är din.

Likwähl som Anders Andersson Matti inständigt nekar hwarken hafwa slachtat någon sådan Ren Koo olåfligen wiid Westersiön än mindre försåld någon Runo elr. wajhud 1730 om winteren till handelsman Lytreus, erachtar Härradz Rätten nödigt, att så framt desse Slächtingar innan nästa Ting intet kunnat förmå sig med hwar annan, dett handelsman Lytreus bör Öfwer detta måhl höras sampt huru wida Mikkel Andersson Pallias berättelse om besagde Renshud kan hafwa bestånd, noga skierskådat blifwa, hwarföre ock med denne sakens slutelige afgjörande så lenge kommer att hafwas anstånd, ock derförinnan hafwer Mikkel Andersson Pallias god tid ock Rådruum at sådant handelsman Lytreus tillbörligen förständig.

29.

Per Andersson Nutti ifrån Sarivuoma Kiärade till Hans Andersson Hannas för dett at han skall beskylt honom hafwa stulit en Rana wid Westersiön af Henrik Andersson som des Styf Son Anders Jons-son Gunnar sagt för honom, hwilket Hannas skall upenbarat för Henrik Andersson ock som åfwanämde personer nu sådant intygade hwar emot Hannas intet heller neka kunde utan påstod at sådant bewisa

Original side 354 b:

som han dok på intet sätt gitte fulborda utan mera lade å daga sin obetänksamheet ock argheet sampt des elaka lefwernetz art som des utom Härradz Rätten nogsamnt bekant är;

Fördenskull som han har igenom kommitt en ärlig Man i mistanka för ett så groft stycke ock således De facto ett så fult tilmåle ofwanbemte. Per Andersson Nutti tillagt; Dömas Hans Andersson Hannas att böta sina 40 mrkr. Silfmt. sampt betala honom I tid spillan Expenser ock Stämningzpr. 16 öre Smt. som parterne tydeligen företålkades.

30.

Bonden Anders Henriksson Heinonen ifrån Öfwer Tårneå Sochn ock Tärende By, och Tålfman Johan Henriksson ifrån Lainio, blefwo förlikte om den Oraken som Kiäranden fordrar i så måtto at nämde- man honom den samma betalt, men stämningzprgr. hafa. de sin emellan halfwerat, så att de bestå halfparten hwer der af, hwilken förlikning uppå begäran i Rättens protocol infört blef till framdeles efterrätelse som parterne wederbörligen antydes.

31.

Pigan Anna Eriksdotter om 30 åhr, som 1729 helga mässotiden kommit bort hoos Knut Thomasson under dess tienstetid i skogen när elakt wäder påkommitt af des egen wårdzlösheet, hwars been äro igen fundne förledne Matz Mäss och af Knut Thomassons hustru hit förde, som fadren Erik Jönsson Keira

Original side 355 a:

nu besannar till alla sina delar, utan att något, allenast är borta af hufwudskallen, hafwandes hwarken han elr. någon annan närmare Kundskap om berörde Annas förolykande än som nu förberört är. Ty bör fadren Erik Jönsson Kiera såssom den der hennes lön ock lega upburit ock emottagit foga den nödiga anstalt, att dett igen fundne benraglett blifwer uti all stillheet ock utom de wanliga ceremonier uppå Kyrkogården ock serskilt rum jordsatte, Liikmätigt Kongl. Mayst. förordning af d. 27. Octr. 1725, hwilket härigenom till efterrätelse Extraherat warder af Juccasjerfvi Tingzställe d. 19. Januari 1732.

32.

Tolfman Henrik Kiemileinen påstod at Per Olsson Poinat ifrån samma by Rautiswuoma, måtte upwisa en sielfwer skied som han löst af för deta warande Borgaren i Tärneå, men nu wistande wiid Westersjöstranden Henrik Ruth wid namn, förmenandes at den skall utwisa et sådant bomärke som des förkomma silfwer innehaft, hwilket 1727 blifwit honom afhänt och denne Rätten tilböriligen ransakat om 1728 som protocollet af samma åhr §.23 widare å daga lägger, hwilket berörde Poinat sig intet förwägrar utan begärr att Nils Nilsson Eira måte sig här Öfwer wederböriligen förklara af hwilken han skall Kiöpt elr. fått samma skied åhr 1730 om winteren

Original side 355 b:

betyg-
andes nu Per Olsson Poinat igenom dess upwisande att hon omtränt skall hålla 2. lod, hwarföre han skal gifit. en hirfwas Kundus elr. Reen 8 dlr. wärd, som Nils Nilsson Eira äfwen tilstod, betygandes sig intet weta om märket som står på henne, hwilken det skall wara tilhörigt;

Nils Nilsson Eira förklarade sig att hwad merket widkommer så skall dett wara hans framledne faders hwilket nu skall synnas likt med tolfman Henrik Kiemileinens fast än det icke är enahanda, betygandes widare att med denne skiedan skall sålunda beskaffat wara, at han skal funnit henne på Landzwägen 1719 emellan Sagareni gård ock Sattowoncka wid han wara om winteren warandes uti et par Lapphandskar inlagt jempte en Specie carolin ock twen-

ne Kåppar runstyken som legat uti en gl. then pung i berörde handskar, förmenandes att efter som bönder ock brukzfolk rest op-före till Juccasjerfvi Kyrka till Påskehögtiden jemte Lappar ifrån Caitom ock Luleå Tingzlag boflyttat, det någon af dem förberörde persedlar mistat, skollandes Nils Nilsson Eira ingen mera haft i sällskap med sig så han boflyttade än des hustru Elin Larsdotter, och ehuruwähl han berättar sig warit till Kyrkan samma hälg, skall han dok intet låtit pålysa berörde funndne persedlar, efter som han intet sådant förståt utan aldeles warit der om okunnig, erbiudandes fördenskull Nämde man Henrik Kiemileinen ock Per Olsson Poinat deras utlagde stämningzpzgr. med tid Spillan inberäknat

Original side 356 a:

1 Carolin hwardera tilbakars.

Fördenskull sedan Härradz Rätten låtit granneligen besichtiga det af Henrik Kiemileinen upwiste bomerket ock dett samma jämfört med dett teknade uppå Per Olsson Poinatz Kiöpte skied af lappländaren Nils Nilsson Eira ifrån Caitom, ock intet befunnit det aldeles liiktt med hwar andra utan någon Serdeles åtskillnad der emillan och Nils Nilsson Eira förebär sig okunnighet at Låta uplysa denna skieden som han föregifr. sig i så måtto hafwa funnit och med sin faders bomärke technat, hwarigenom någon ordsak till denne oredan gifwit är, ty pröfwer ock Härradz Rätten detta han anbod wara skiäligt, med förbehåld att lagl. ansee dess föreburne okunnighet wid ypande tilfälle, om någon elliest skulle med skiähl wisa sig rätta ägare wara af den föregifne och honom försolde skieden till Per Olsson Poinat, Emedlertid behåller hwar ock en sitt, samt på begäran Extraherades till Nämde man Henrik Keimileinen följande, såsom det merket som står på Nils Eiras till Per Olsson Poinat försålde skied, icke till alla delar är enligit med Tålfman Henrik Kemieleinens upwiste märke ock Killkulla, Ty finner Rätten intet skiählt. änu wara, som honom serdeles graverar utan måste upskuta Saken till närmare Kundskap erhållande i detta måhlet, Juccasjerfvi Tingzställe d. 19. Januari 1732.

33.

Dett Kiärade tålfmannen Erik Jönsson Stålnaka med bröderne Tålken Mikkel ock Olof I Sautusjerfvi

Original side 356 b:

till Henrik Henriksson wid Moskajerfvi om deras faders andehl i ett fiske ställe dersammastädes som honom jempte hemmanet igenom Kiöp skall tilfallit, efter Erik Wassara och framledne Olof Tornquist, hwilket Henrik nu allena med dess interessenter skall brukat emot bettere wetande och deras Låf ock minne.

Så efter någon Reciprocerad stridigheet här Öfwer, blefwo parterne omsider i så måtto förente at Sautusjerfvi boerne allena behålla Tavilåmbola ock Morskalombola watn ock äng med alla hålkar, utan Henrik Henrikssons intrång ock vidare förfång i någon måtto, hwar emot Henrik på samma wilkor skall behålla Erik Wassaras två delar efter gl. Nils Johansson Keisares ock Lars Mikkelsson Ullatz ojäfaktiga betygande uti Moskojerfwi, Hauta ock Lifvi jerfwi äng wid Öfra ändan med Smaila samt rååa Heikama till Ewärdelig egendom under sitt booställe, compensatis Expensis, betygandes här Öfwer sitt goda nöje med handaslag på begge sidor.

Altfördy, och näst dett Härradz Rätten wiid detta parternas fria och betänkta Öfwerens kommande bero lät, pröfwade och Rätten för skiähligt at det samma på giord ansökning icke allenast i Protocollet låta antekna, wederbörande till framdeles rätelse och åstundad laga säkerheet, utan ock tilstodo ofelbare efterfölgd i förmågo af 1695 åhrs Kongl. Processordningz 23.§.

Original side 357 a:

med laga dom
stadfästa, actum Juccasjerfvi Tingzställe d. 20. Januari 1732.

34.

Lappländaren Anders Persson Pära fordrar utaf sin Swåger Anders Simonsson Pannak åtskillige persedlar efter dess ingifne Specification ock förtekning, hwilken blef i denna ordning fölgd samt Examinerad närwarande alle wederbörande af slächten undantagandes Anders Perssons hustru Anna Simonsdotter som är frånwarande och piga hoos Erik Persson Päre Anders Perssons broder, beträffande ett silfwer Solpo om 17 Lodz wikt som skall wara gifwit i Rätta enär Anders Persson friade till sin nuwarande hustru Anna, förmenar han des Swåger Anders Simonsson Pannak böra wara answarig före efter Swärfadrens död, hälst det samma Kommit ifrån des förfäder, ock hade arfwingarne i Sterbhuset intet bort dela det samma sin emellan utan håller före sådant böra komma sig enskylt till, hwar emot Anders Pannack inwände at som lapparnes pläg seed är, då de utgifa. sine dötror, de äfw. merendehls pläga gifwa så myket igen åt sina måger uti hemfölgd om icke mera än de af dem unfått, så skall ock Anders Pära med sin hustru fått åtskillige persedlar der emot såsom Reen diur ock annat hwilket han icke så noga minnes efter som fadren är afliden, ock skall fördenskull efter des död berörde Solpo intet kunnat ansees såsom Anders Perssons

Original side 357 b:

tillhörande utan för en pur egendom i sterbhuset, hwarpå Anders Pannack till en förbättring efter fadrens död säger sig ytterligare gifwit honom en Reen Koo elr. Waya sampt färskt reen

Kiött för 1 dlr. Kopm. wärda; Hwar till Anders Pära med serdeles skiähl intet heller neka Kunde.

Men ehuruwähl Anders Pära påstår at han äfwen skall gifwit åt sin swärfader i Rätta 5 silfwer skiedar, begärandes at Anders Pannak med Ederhålla mände at de intet warit så många så wiida han der till aldeles skall neka, så har dok gl. Mannen Olof Jonsson Sunna intygat, det han allenast gifwit 3 silfwer skiedar åt Simon Pannak ock en Dto. åt Sonen Anders Pannak af Anders Persson Päras fäderne elr. Arf som giör tillhopa 4 stk. som Anders Simonsson will föregifwa emot swågrens nekande wara af huset betalte utan närmare skiähl på någon dera siidan; Ty blef denna Puncten till vidare bewis åt nästa Ting upskuten elr. ock Parternes serskilte Öfwerskommande hemstält som dem företålkades.

Angående en Rana som Anders Persson äfwen återfordrar af arfwingarne under samma rätt emedan des farbroder Olof Jonsson Sunna skall gifit. hen dit af des arf, så nekar berörde gl. Man der till aldeles hwarföre och nu samma Rana strax blifwer af skrefwen ock utelemnader. Så wida Anders Persson intet på annat sätt intyga gitter sin talan. Beträfande

Original side 358 a:

en Klädes elr. tak samt röd Klädes tiortell och fårskins Päls som Anders Persson åter fordrar af Swågren, hwilken föregifwer at dess Syster Anna sådant skall instoppat i dess ackia, så utfäster wähl Anders Simonsson Pannak at honom strax återställa följande persedlar Neml. en blå Klädes råk elr. tak, en röd Klädes Kiortell, en fårskin päls, en fårskin fäll, 1 pr. snöohandskar sampt ett Reen bälte som för denne gången annoterades.

Sedan fordrar Anders Persson Pära på sin hustrus wägnar ett åhrs lön af Sterbhuset för gjord tjenst i Swärfadrens tid och twänne åhrs Lön af des swåger för sedermera gjord tjenst, hwilket uppå denne orten skall efter nämndens intygan bestå i stadgan, 2 dlr. Contant, släpes Kläder efter wanligheten ock 6 dlr. Contant årligen elr. en waya, har emot Anders Pannak inwänder att Systran allenast ett år skall tient, men det ena året i Swärfadrens ock andra i hans tid skall hon intet tient som en piga utan wara hullin som et barn i husett, hwar Öfwer dok Anders Persson Pära betygar sitt misnöja efter som dhe för honom fattig Man skall förhållit hustrun, hwilken skall kunnat giort honom den tiden gått gagn ock understöd som han likwähl har måst umbära, emedan hon warit ifrån honom ock hoos brodren ock är således detta dem emellan aldeles en stridig Sak, dessutom fordrar han af Swågren Anders Simonsson Pannak af sin hustrus

Original side 358 b:

Moder framledne Kirstin

Olofsdotter arfskapdel i 6 pr. förgylta silfwer maljor, 2ne pr. silfwer hakar, 1 pr. förgylta, 1 pr. Dto. Oförgylta silfwer Knappar, 1 förgylt silfwer Sölja som Olof Jonsson Sunna tillstår sig hafwa sålt åth Simon Pannak för 2ne stk. Oxrenar ock en förgylt silfwerring, hwilka twenne första persedlar Simon Pannakz änkia men nu Anders Nilsson Nias hustru, Ingrid Thomasdotter, intygar hafwa warit uti dess afledne mans Kiisa något efter des död, betygandes berörde hustru Ingrid Thomasdotter sig redeligen hafwa upgifwit all den i Sterbhusett befintl. ägendomen; innan hon trädde i deta sednare ächtenskapet likmätigt denne Rättens erhåldne bewiss af d. 16. Januari 1731 som protocollet d. 15. utwisar undantagandes en liten ring på fingret som arfwingarne sielfwa skola hafwa efterlåtit henne, at hon edeligen kan sådant erhålla till nästa ting, såframt arfwingarne Anders Persson Pära med des hustru Anna sådant förmena sig wara befogade då lagligen at påstå ock henne derföre inkalla låta;

Men för det Öfriga som Anders Persson Pärans hustru Anna Simonsdotter icke finnes wara närwarande och åtskillige påster efter föregående protocoll förnimmes wara stridige emillan honom ock swågren Anders Simonsson Pannak, ty nödgas Rätten så lenge anstå låta här med, at hon sig äfw.

Original side 359 a:

till förklaring ock uplysningz meddelande wid besagde tid infinna kan, så framt des förinnan parterne emillan ingen wänlig förening träfwat, hwilken då på sådan händelse bör wederbörligen wid handen gifwas.

Elliest som Anders Simonsson Pannak under påstående action emot Erik Persson Pəri, fälte ohöfliga och oanstiga ord, så mätto at han bad honom Kyssa Märta fitta då han på dess broders hustru ock nu warande pigas wagnar ärnade något föredraga; Ty erachtade Rätten skiäligt at Laglikmätigt ock 1695 åhrs Kongl. process ordning 22.§. enligit, belägga honom Anders Simonsson Pannak med 10 dlr. Smtz. böter, hwarföre han plichtade med Kistar i anledning af Kongl. Mayst. Rådz förordning d. 15. Maj 1718. Knapt i trenne dygn som antechnat warder, des utan blef Nämndeman Henrik Mikkels-son Biörndaler för oliud å tinget ansedder till 3 mrkr. Smt., hwilka han med pgr. betalte såsom rätarens ensak.

35.

Lappländaren Anders Henriksson Rimi prätenderar fuller af handelsmannen Petter Snekenberg ifrån Tärneå stad lön för 1728 ok 1729 som han warit dess raida dräng 15 dlr. för 1730, då han warit till Westersiön åth honom 10 dlr. Kopmt. des utom skall han intet fått betalning för 3ne Renar som tolfman Jöns Andersson Pingi af honom lagligen krafder, sammalunda för 1729 då han sielf tillsatt en Reen för

Original side 359 b:

2 dlr. utom det han skall hafwa at fordra för Siu stycken andra som han under Husbondens Lass till Westersiön satt; hwarföre prätenderar 28 dlr. Koppmt., hwilkett gör tillsammans en summa af 6 dlr. Dto. mynt; hwar emot som han intet mera skall erhindra sig hafwa åtniutit än som 2ne renar ock Caplans rästen för sista året 1730 då han om wåren tagit afskied, hwilket sig bestiger till 18 dlr. omtränt;

Ty anhåller ock begärar Anders Rimi det handelsman Snekenberg antingen måte bewisa det han riktigt betalt honom Resten 49 dlr. Komt. elr. och berörde fordring honom nu wederbörligen tillställa, på dett han nu i så måtto kunde slippa att blifwa Krafter af berörde Tålfman Jöns Andersson Pingi och elliest undgå hwad han redeligen af honom förtient, här på förklarade sig handelsman Petter Snekenberg att han intet frågat in Specie efter Renägarena som fört dess lass, utan skall både den fordrade Skiutzen så wähl som hans lön tillfullo Clarerat ock betalt innan som han gik utur dess tjenst, wettandes sig här på ingen halföre med orätta hafwa af honom, ock som han intet länge warit bekanter med denne Land seden, skall han intet förstätt att hålla någon bok här Öfwer; utan lemnar till Rätens bepröfwande antingen han skall beswärja sin upsatz som han intet annorlunda kan än efter minnet förferdiga, elr. ock så Anders Rimi berörde sin fordran, i hwilken händelse der Eden skulle blifwa på hans siida han intet

Original side 360 a:

annars skall Kunna än besanna, det han altsammans fast han intet Specifice med dag ock Datum skall kunna nämna persedlarne honom betalt warandes sådant honom nu så mykett mindre görligit som han twänne åhr warit ur des tjenst ock der på intet tilförende något åtahl.

Anders Rimi påstår yterligare att han intet kan erhindra sig hafwa fått mera än hwad han redan Specificerat, skall ock intet welat beswara honom med några otidiga påminnelsser, så wida han alltid förhåppatz niuta rätt af honom, hwilken som nu beklagar sig wara wederfaren, dy uplåter han Snekenberg Eden försäkrad at Gud sådant i sinom tid wedergörandes warder, alt fördenskull som Här radz Räten, wid så fatte omständigheter ingen annan utwäg till desse parters åtskilljande finna kan än laglikmätigh Egång hwilken I anledning af dom Regl. 30.§. å swarandes siida wara bör, hemstältes handelsman Snekenberg att till nästkommande Ting denne Anders Rimis fordran i så måtto Edeligen från sig lägga, Neml. Jag Petter Snekenberg betygar in för gud ock på hans helga Evangelium, at iag, på dee erfordrade 3ne Reenlagor som Anders Rimi af mig åskar under den tiden han warit min Raid som Tålfman Jöns Andersson Pingi tilsatt elr. för de 7 renar han sielf under mina Lass fört på Westersiö resan ingen

---

Original side 360 b:

ting är skyldig, än mindre för någon Raidrenar som död blifwit, utan skall honom alt sådant riktigt gottgiort, så wähl som des sista årslön och det uti pengr., waror ock persedlar som han af mig begärt och undfått, fast iag intet förståt denne Landzens Sed Likmätigt; at någon rigtig bok der Öfwer hålla, så wiist ock sandt, som gud mig skall hielpa till lif ock siähl;

Men som Snekenberg för dess handelsresor skull ock Owiist wara kan, om han kommer hiitt till årett begärade han nu strax få åfwanstående Edh aflägga hwar emot Anders Rimi ingen ting ägde at påminna utan fast mera det samma äskade och påstod, så wiida han skall tiena hos andra, och äfwen owist huru wida hans lägenheet skall wara att till nästa Ting sig infinna.

Ty blef sådant af Rätten bewilljat, hwar med desse parter uti föromrörde mål ifrån all vidare stridigheet och beswär entledigades, dok i betraktande af Anders Rimis troгна tienster och elliest uti rådade fattigdom skikade handelsman Petter Snekenberg honom af barmhertigheet ock god wilja strax Contant 6 dlr. Koppmt. som anteknat wårder.

Original side 361 a:

36.

Såsom änklungen Jon Mortensson Nutt är sinnad att inträda äktenskap och han barnlöös är, sampt tildelt dess framledne hustrus arfwingar efter deras egit wid gående, oklandrat, deras tilständiga arfz part. Altfördy blifwer åfwan nämde Jon Mortensson till Ven. Ministerium Remiterader, att den åstundade ock Lag Likmätiga copulationen wederbörligen åtniuta, observ. observandis, Juccasjerfvi Tingzställe d. 18. Januari 1732.

37.

Sedan blef upbördzlängden Man ifrån Man upläst ock ransakad sampt riktig befunnen efter den Specification som af befallningzman Wälbde. Petter Pipping blef inlefwererad, hwilket här igenom anoterat warder, och ehuruwähl Kyrkoherden wyrdiga ock wällärde herr Johan Tornberg inlefwererat twenne Listor sålunda Rubricerade, om första böndagen d. 7. Maj följande hafwa bewist at Gudztiensten i Juccasjerfvi församling alle andra wora absentes p.p.p., om 4de böndagen d. 27. Aug. präsentas p.p.p., om Extra Ordinarie Böndagen d. 12. November merandels woro alla Sarivoama Lappar Absentes, desse ock andra Remiteras under Tingz förhör Juccasjerf d. 12. Januari 1732, Likwähl som detta först insinuerades wiid Tingetz

Original side 361 b:

Slutt att störedelen af allmogen war förrestert, Och de wärdzlöse ike Specifice jämppte de försumliga förmärktes wara utnämde; Ty kunde Herradz Rätten för denne gången ike finna sig annorlunda befogad än generaliter aflemna En tiänlig påminnelse och förmaning till Menige Man i detta målet, åliggandes Herr Kyrkoherden en annor gång här wid nogare wara och med större aktsamheet de wärdzlöse Lagföra låta sig till warning och rättelse.

38.

Utaf förledne åhrs Rättens sakörs medell ock den 1/3 part som tilkommer samtelige Nämдемemnerne af Härrad andehl blef dem Contant tillstålt ock lefwererat 19 dlr. 16 öre Koppmt. som här igenom annoterat warder till framdeles efterrätelse ock säkerheet.

39.

Uppå dett Silfwerbältet à 24 Lood som efter förledne åhrs protocol § 24 stått i taka Mans händer blef Ländzman Per Jönsson Pärans fordran af domhafwanden honom nu tilstålt uti Hans Andersson Hannas med några flera arftagares Närwaro, Neml. 3 stk. silfwerskiedar elr. 8 lodh, dess

Original side 362 a:

utom erhöilt Tolfman Mikkel Henriksson Matti för des andehl der i 8 dlr. Koppmt. sampt Olof Nymans änka Magga Thomasdotter en silfwer Malja ock pggr. för de 2ne Öfriga på bältet, Neml. 1 dlr. 4 öre Kopmt. uti Hans Larsson Gunnars närwaro, hwilket här medelst annoterat warder till framdeles efterrätelse; Widare Lefwererades till Hans Andersson Hannas skrifteligen daterat Kiengis Bruk d. 11. Marti 1732 bewist uppå de persedlar som han dersammastädes emottagit å samma bälte, med det mera som tilförende är Specificerat, lydandes dett samma i bokstafwen sålundada, Neml. Emedan som samt. arfwingarne som uti 1731 åhrs protocol § 24 blifwit nämde ike sig infunnit efter befallning wid s.s. håldne ting I Juccasjerfvi, att det i taka Mans händer stående i Ofulkomliga silfwer bälte efter framledne Olof Henriksson Nyman ongefär om 24 Lod Kunnat slitast, så har iag derpå Lefwererat till Ländzman Pära 3ne silfwer skiedar elr. 8 Loodh, till Tolfman Mikkel Henriksson Matti en Torr bafwer giäld elr. 8 dlr., till Olof Nymans änka Contant 1 dlr. 4 öre ock nu är här på till Hans Andersson Hannas uti Anders Andersson Mattis ock Härradztålkens Mikkel Jönsson Stålnakas närwaro wederbörande till dellningz lefwererat 3ne Silfwer skieder elr. 7 1/2 Lod,

Original side 362 b:

blifwandes samtliche
arfwingarne ytterligare tillsagde, att wid nästa ting wara
tilstädes att undfå ock emottaga hwad dem än vidare med rätta här
af tilkommer, än har Hans Andersson här på tagit en bäfwer giäld
för 8 dlr. Kopmt. actum ut Supra.

Således uppå Juccas Jerfwi Tingställe och Torneå Lapmarck sakerne
wara angifne, uptagne, ransakade, skiärskådade, befundne och af-
dömde, betygar med Namn och Signete

Carl Sadelin

Original side 363 a:

Anno 1732 d. 24. 25. 26. 27. ok 28. Januarii höltz Ordinarie här-
adz winter ock vår ting samt Rättegång med allmogen af Tårneå
Lappmark och Enotekis Tinglag uppå des wanliga Tingzställe i när-
waro af Tålken Mikkel Jönsson Stålnaka samt Edsworene Nämde män

Johan Johansson i Rounula
Henrik Larsson Wassara
Guttorm Guttormsson Rowavuoma

Mons Eriksson i Sondovara
Anders Eriksson Jounus
Jon Guttormsson Lainiovuoma

1.

Sedan ting med Tingzfrid efter wanligheten till böriligen blifwit
för allmogen till rättelse afkunnat, företyddes här samma Kongl.
förordningar almänt som wiid Juccasjerfvi Tingställe här fram
föråt publicerade blifwit; hwarpå Stämningzlängden uppropades.
Ock war Rådman Erik Davidsson absens, som lemnat I Juccasjerfvi 9
mrkr. Koppmt. till mig, men handelsman Anders Hellant wiser sin
ursäkt, men Nämde man Jon Amundsson Labba war

Original side 363 b:

aldeles borta; Ty
Observeras sådant framdeles wiid Tingetz sluth.

2.

Den skrifteliga förordning som Samuel Olsson Riska i Ediwuoma om
sin Lösa ok fasta ägendom författa låtit, att des Son Klemet
skall få efter des död två delar af det fasta, utom det han först
nu tillagt, neml. En Kåppar Kittell om ett Lispundz wicht, hwar å
han första Intekningen erhållit på sielfwa Instrumentet d. 28.
Januari 1727 samt d. 26. Januarii 1731 den andra, blef nu efter
begäran 3die gången Klanderlöst upläsin, hwar på honom följande
bewiss lämnades.

Anno 1732 d. 24. Januarii blef föregående Testamenterade förord-
ning tredie gången framteed ock Klander Löst upläsin med den
tillökte Kåppar Kittelen af ett Lispundz wicht som skiedde wiid
Enoteckis wanliga tingställe, Anno die et Loco ut Supra.

3.

Emedan som lappländaren Hans Nilsson Lind war af Kyrkowärden Mons
Eriksson angifwen att hafwa hållit något owäsende och buller
samt upförande nestförwekne Lögerdagz afton eller d. 22.

Original side 364 a:

Januar-
ii wid Marknadz Platzen ock ham sådant ike allenast erkiänner utan ock af beder, erbiudandes för denne gången till Herrans huus ock Tempell efter des fatiga lägenheet erläggia och betala 1 Specie Carolin.

Fördenskull och i betrachtande der af, att Menigheten då änu ike serdeles warit församlad, Såsom ock der före att han ingen swor-dom och banskap intyges hafwa föröfwat, blifwer honom sådant för denne gången tilgifwit, med alfwarsam åtwarning att hädan efter wachta sig för sådane oanständigheter; hwar på han strax erlade ock betalte till föromrörde Kyrkowärd den utfästade Carolinen at till Kyrkokistan erläggia som nu ad Notam tagit warder.

4.

Det blef fuller drengen Henrik Nilsson elr. Nicca Heika af Ländzman Per Larsson angifwen, som skulle han näst förwekne höstars funnit Norska Mannens Per Kaosaris Kiör Rehn wid Westersiöstranden, hwilken skall strypt sig i en skogzlund efter han haft tömmen på hufwudet, han i så måtto skall till honom betalt at han gifwit ägaren en ran och 3 alr. walmar tilsammans wärderat för 10 dlr. Koppmt. sedan han för uth bortsålt Kiöttet och

Original side 364 b:

huden till Norska Lappen Nils Rasmusson; Men som Henrik Nilsson sig förklarade, at han intet skall wettat hwem som warit Renens ägare då han fan honom utan först efteråth då han warit på wägen at föra Kiötet med huden utföre till Ukio Marknad, dy förmenar han sig intet hafwa gjort Orätt der igenom at han dersammastädes för yttrat berörde persedlar, så wiida honom skall warit Omöjeligit at föra dem tillbaka Per Kaosari tillhanda hwilken elliest till alla delar betygat sitt nöja då han erhållit af honom om förmälte betalning.

Alt för den skull och så wiida detta icke allenast är passerat i annat Land ock Riike, utan och Per Kaosari ingen befulmätagad i synnerheet at här Öfwer något beswär för Rätten andraga, dy präfar. Härradz Rätten sig för denne gången icke wara befogad att beläggia Henrik Nilsson med något straf utan likmätigt dom Regl. 31. 35. §.§. honom derföre i detta sinnat befriar, som wederbörande tydeligen företålkades.

5.

Såsom Anders Jonsson Omma ock Per Jonsson Soro ifrån Råunulla äro angifne att hafwa för Öfwat slagzmähl på Landzwägen wiid Kopta-

motka op i fiällen 3 1/2 mihl här ifrån, aftonen emot sistlen.
Trättonde

Original side 365 a:

dag elr. d. 15. Januarii, hwarest de tilstå sig hafwa smakat bränwin hos Tårneå Borgaren som warit på resan stadder till i Westersiön, men de likwähl förmäla sig icke hafwa kiänt än mindre wetta deras namn, ock berörde personer friwilligt betyga sig wara förlikte angående sielfwa slagzmålet i så måtto att Anders Åmma gifwet åt Per Jonsson Soro 1 ny Rana hwar emot han bekommit 1 Specie Carolin till bakars, Så emedan Nämde man Jon Guttormsson Låddas intyggar uppå tillfrågan, att det icke aldeles warit sent utan skall dagzranden änu syntz, icke heller skall han såsom der wistandes förnummit dem serdeles bannas och Swerja, utan skall deras träta begyntz efter Norska Mannen Knut Kristofferssons förmälan hwilken äfwen med många andra warit der tilstädes, Öfwer något arfwe godz, dok som han tykte utan swordom ock bandskap till dess de råkade med hwar annan i fulkomlig handell;

Alt för dy som Härradz Rätten pröfwar sådant wara mindre anständigtt Opförande emot så dyr högtidz dag, skolandes det hafwa skiet uti en temelig folkriik sammankomst uppå stora Landzwägen, kan Rätten icke utan än slikt oskick behörigen beifra, ock dett i så måtto, att Anders Jonsson

Original side 365 b:

Åmma med Per Jonsson Soro hwar för sig erlægga ock betala till Kyrkan 2 dlr. 16 öre Smt. i anledning af den 5. § i Kongl. Mayst. förnyade stadga om Eder ock Sabbatzbrät d. 17. Octr. 1687, som wederbörande tydeligen förekallades med tienlig befogad åtwarning at wakta sig för slikt oskik, hwar på de strax erlade och betalte böterne som anteknat warder. Låtandes Rätten i det Öfriga förblifwa wid den dem emillan träffade förlikningen angående sielfwa slagzmålet, hwar på de togo afträde.

6.

Uti twisten emillan Norska Mannen Mikkel Pällika ifrån Westersiön ock Jon Pålsson Pärre om 2ne Renar som skola bort kommit för Pällika hwilka denne skall om händer haft, så instälte sig des dotter Brita till Swaro måhl på befalning efter som fadren war resster till Westersiön med handelsman Olof Philpus ifrån Tårneå, bewisandes hon igenom Knut Kristofferssons witnessbörd ifrån berörde Ort hemma, att Pällikas ena waia blifwit förledne höstars af wargen ihiälrifwin, hwar på dee funnit hufwudskallan med Mikkel Pällikas merke på, ock skall den andra för uth bortkommit på barjord hwar på hon intet märke skall hafwa efter som

Original side 366 a:

wid samma tid för Borgaren Abraham Andersson En wuorsso och henne silef en Runo blifwit förlorat då Pällikas förkommitt, hwarefter de ike eller något märke funnitt som lätteliger skier uppå denne Landz orten ehuruwähl man tycker bruka sin största flitt och försichtigheet;

Här wid Regerade Pällika at så frampt Jon Pålsson fördt desse hans waiior utföre till Westersiön efter befallning, så wiida han tagit derföre sytinge Lön 18 öre styket, så torde denne olykan aldrig skett, och förmenar sig fördenskull intet annat kunna wid så fatte Omständigheter än för den ena waiian hålla sig till honom. Men som efter Läns ock Nämдемennernes intygande förnimmes att efter gamalt och wanligit bruk uppå denne orten, skall ingen taga på sig att syta annars Renar och diur på egen skada utan alla olyklige händelser Exiperade, hälst lätteligen skier att åtskillige Renar ofta för Lapparne bortkomma som ingen finner något märke efter;

Ty kan Härradz Rätten intet förstå at Mikkel Pällika har något skiäl till denna sin fordran på den Öfriga förkomne waiian, hälst inga liknelsser äro af honom bibrakte som skulle Jon Pålsson elr. hustru

Original side 366 b:

Brita den samma förtärt elr. annorlunda wärdzlöst förfarit än nu anfört är, utan blifwer mera nämde Jon Pålsson Pärre med dess dotter Brita ifrån deta Mikkel Pålsson Pellikas tilltal aldeles befriader, hwilkett parterne tilbörligen antyddes till framdeles efterrättelse, hwor med de i detta målet blifwa åtskilda.

7.

Uti twisten emellan Nemdeman Jon Johansson med Thomas Nilsson ifrån Rounulla Kiärande ock gl. skikaren Jon Amundsson Juncki Ibidem swarande, angående dett at denne sennare skall förwekne sommar suttit uppå deras skatteland Fastedalen wid Wästersiökanten der han likwäl haft sitt skatteland på Kopangen efter Norska upbördzmännernes upwiste skattosedlar näst förwekne åhr 1731, så förliktes nu parterne i så mätto, att Jon Amundsson Juncki gaf dem hwardera 3 dlr. Koppmt. derföre, med försäkran at han intet widere skulle tränge dem dersammastädes elr. wid Fastedalen. Hwarföre som parterne här på gáfwo hwar annan handen uphäfwandes alt vidare påstående och Laga bestraffning; så lät och Häradz Rätten der wid förblifwa, sedan den uppå begiäran låtit föregående wederbörandes afhandling i dess protocoll inflyta, doch med förbehåll, at, såframnt Jon Amundsson Juncki här med vidare skulle igenkomma, denne saken lika fult skulle för honom stå yppen, hwilket parterne tilbörligen företyddes.

Original side 367 a:

8.

Olof Basi och Henrik Eriksson beswära sig Öfwer Lars Stefansson Håppare, för det han på 3 åhr sedan skal begynt bruka tilika med dem uti Liedankijerfvi ibland 1/3 dehl ibland 3/4 delar alt emot deras wetskap och wilja. Ock begära fördenskull, at som han intet skall hafwa någon rätt till samma fiske anhålla de det han måtte blifwa pålagder sig der ifrån hålla, men på andra träsk skola de intet Klaga, så wiida han dem intet förfång gjordt, utan skola de höra dem enskiilt till.

Hwar emot Lars Håppare bewisar igenom änkan Anna Amundsdotters atest af d. 16. Januari 1728 och dottren Brita Nilsdotters närwarande witnesbörd att Lars Stefansson Löst denne Annas 1/4 part af Pallojerfvi träsk för 20 dlr. Kobbmt. hwilket tillförende långt tilbakars stått i pant hoos Henrik Larsson i Monianiska för 10 Caroliner, hwar till jemwähl Liedangijerfvi äfwen höra skall;

Alt för dy som framledne Nils Persson denne Annas man ock Mikkel Persson Basens swärdfader med Erik Persson, Henrik Erikssons fahr befinnes hafwa warit syskon, hwar emot Lars Håppare tagit berörde Nils Perssons Systerdotter till ächta, ock Skattar särskilt för Suandojerfvi.

Ty pröfwar Rätten skiäligt, At Lars Stefansson Håppare

Original side 367 b:

emot tager Lösen derföre som är hans utlagde 20 dlr. Koppmt. Så at enär Henrik Eriksson ock Olof Base gifwa honom hwar för sig 10 dlr. Kmt. för des här tils innehafde 1/4 part uti berörde träsken, så hafwer Lars Stefansson Håppare der med intet vidare at sig befatta, hwilket parterne antydes och företålkades till efterrätelse, hwar med dhe blifwa åtskilda, Actum Enotekis wanlige Tingställe d. 26. Januari 1732.

9.

Lappländaren Anders Guttormsson föredrog huru som han förledne höstars Mikelsmässotiden skall skutit en stor Wil Ren uppå Poinatzakurssu fiäll som ligger til Enoteckis district, hwilken han intet skall haft lägenheet at samma afton afföra efter som mörkret kommitt på honom ock han des utom skall haft en swag Reen at kiöra med, dy tänkte han iag finner dig fuller igen härnäst, men skall dok i förstone af flått reenen och sat merke der som han lemnade honom till sin efterrätelse wid åter komsten, nu skall för honom så tillburitz at han dagen derpå intet kommit till wägz utan nögdades wara hemma at se om Creaturen, Men när han tredie dagen kommit diitt skall han förmärkt at en warit der och afhemt-

---

at altsammans skolandes Spåret wäl syntz uppå snön

Original side 368 a:

både den wäg han kommitt, som den han hullit der ifrån tillbackars hwilket han ock skall fölgt så lenge till des han kommit till Morten Olsson Sombios Kåta, hwarest han intet träffade honom sielf hemma utan allenast en gl. Gumma wid namn Kirstin Olsdotter, hwilken har frågatt efter sin willreen som de afhemtat, hwar på hon skall swarat, du får fuller afhempta willreenen der ifrån som du har lemnat honom. Emedlertid förmärkte han at Kiöttet ock huden der af Legat uti en akia strax wiid Kåtan som han allenast skådade, men skall intet dristat sig at taga något der af emedan han war ensam, utan reste så efter Lars Stefansson Hoppare och Sonen Henrik hwilka ock dagen der på om aftonen fölgde honom ditt, då han afhemtade hornen och huden der ifrån samt dett som warit qwart af Reen Kiöttet fast än Morten Olsson då icke heller warit hemma, Lämnandes huden hos Tålfman Mons Eriksson och hornen hos Nämdeман Anders Persson Jounus;

Nu som Morten Olsson Sombio intet har wellat med goda för nöja honom det som han af wilreenen förfarit är han nödsakat worden at låta Citera honom för den Låfl. Härradz Rätten med begäran at erhålla sin betallning af

Original side 368 b:

honom för den här wid tagne skadan in alles med bortkomne Kiöttet 12 dlr. Kmt. och lemnar för det Öfriga i Rättens bepröfwande, huru dan bestraffning han undergå bör för deta sit egenwilliga förfarande.

Morten Olsson Sombio ifrån Koutokeino som wäll infan sig innan Tingetz slut men har dok försimmat prädikan anförde till sin ursäkt uti dymålet Nämdeман Erik Persson Eiras och Sven Andersson wittnesbörd Ibidem, det han wähl i tid skall begifwit sig på resan hitt, men är jempte dem worden förhindrader af ett starkt uwäder at han omöjligen till den föresatte dagen kunnat sig inställa, anhåller fördenskull om ursäkt så wida dett warit Öfwer des Krafter och förmågo i synnerheet som han des utom intet annat förstått än ju första stämningzdagen skulle wara här d. 25. Januarii elr. Påls Mäss, och beträffande Anders Guttormssons Kiäromåhl så insinuerade Morten Olsson Sombio skrifteligen der emot sina beswär I bokstafwen sålunda lydande.

S.T. Högaktad Hr. Herrradzhöfdingen nödsakas iag fattig Man uti största ödmiukheet föredraga huruledes Lappmannen Lars Stefanssons ren wachtare Anders Guttormsson på en Söndag några wikor efter S. Micaelis tilika med Lars

Original side 369 a:

Stefansson ock des Son uti min frånwaro kommit uti min by ock till min Kåta, då allenast en gl. hustru Kirstin Olsdotter war hemma, ock derifrån med wåld borttagitt en willreenshuud med skall och horn, den iag för några dagar tilförende fält och fångat, samt akian förmedelst hudens borttagande lämnat blått och bar, så att hundar en dehl af förberörde Kiött upätit, och uti alt detta till hans upsåt i så måtto warit hans mening at iag skulle hans fångne och fälte wilreen honom owitterligen ifrån tagit och bort fört det han aldrig kan bewisa. Altderföre är min aldra ödmiukaste bön och anhållan, att hans begagne fehl wid berörde måhl måtte af den Låfl. Härradz Rätten tagas under Lagligit skiärskådande, så och att han min skada ersättia måtte, hwar å i ödmiukhet afwaktas en nådgunstig bönhörelse förblifwar.

Så, emedan Morten Olsson Sombio uppå Rättens föreställningar af Kiärandens andragne omständigheter här wid intet wille gåå ifrån denne sin skriftz innehåld, blef Resolverat på noga gjord undersökning att Lars Stefansson Hoppare med des Son Henrik, uppå hwilkas intygande Anders Guttormsson sig beropade skulle antagas för giltige och Laglikmätige witnen, hwar på Lars Stefansson

Original side 369 b:

först edeligen betygade och sedan der på an förde huru som han förledne höstars Mikelsmästiden skall om en Söndagz afton följt Anders Guttormsson med Henrik Hoppares först till orten hwarest han berättat sig fält en willreen på Poinatzakursu fiäll ock beskådade derest som han skall flått honom ock lemnat Kiöttet på snön som warit full med blod fast än rummet war tämeligen bortgiömt och öfwersopat, sedan skola de följz åt derifrån efter Spåret som låg till Morten Olsson Sombios By hwilken han intet wettat skola bodt så när der intill, ock som de woro framkomne skall Sombio intet warit hemma utan hustru Kirstin Olofsdotter allena som är så wida beswågrat med honom at hennes Son skall hafwa till hustru Morten Olssons Syster, hwilken strax sagt intet är din wilreen här, ock så nappat op en yxa med hwilken hon hotade at slå Anders Guttormsson, hwar emot han hullit Spiutskaftet åt henne och afwärt det hon intet Kunnat Komma åth honom, säiandes Gud Nåde eder huru illa i gjordt ock gör mot mig fattig Man, som ike allenast borttagit min wilreen och giömt Rummet efter högsta möjligheten, utan och nu wilja undfegna mig på sådant hwart sätt samt förehålle mig den skutne wilreenen, icke dess mindre tager iag nu i desse goda mäns närwaro huden

Original side 370 a:

Och hornen här ifrån ett sättja dem till rätta dett förra hos Tolfman Mons Eriksson ock det sennere hos Tolfman Anders Persson Jounus wid

behagelig Tid, warandes efter witnetz intygande intet mera i akian efter en Stor reen, än en half hals, en bog ock en siida, men dett Öfriga Kiöttet tykte hans wara af smärre Creatur hwilket de dok altsammans Quarlemnade, ock mera anförde han sig intet hafwa att säya utan tog afträde.

Som nu Härradz Rätten vidare skulle fortfara med witnet Henrik Håppares afhörande androg Morten Olsson Sombio huru som han af oförstånd kommit att afhempta den skutne wilrenen ifrån mera nämde fiäll, kunnandes intet annat förstå än ju ägaren intet funnit honom igen efter som han der blifwit lemnader, och erbiuder fördenskull nu gärna wilja för nöja Anders Guttormsson för Köttet efter som han redan skall hafwa huden om händer.

Ty blef nu samma willreen till Kiött ock huud uti ett för alt wärderat för 12 dlr. Koppmt. hwilket Morten Olsson innan Marcknadens slut Låfwade Anders Guttormsson tillställa. Alt derföre som berörde Morten Olsson Sombio tilförende för någon slik otrohet intet förnimmes warit lagförder mindre Öfwertygader, blifwer han nu i anledning af Kongl. Håfrättens universale d. 20. Novr.

Original side 370 b:

1714 första gången för snatteri ansedder ock dömder att betala till Anders Guttormsson uti ett för alt 12 dlr. Koppmt. utom huden som han redan om händer bekommitt samt undergår aflöning uti stillheet i Sacristian hwar på har Remiterades efter Methoden till vener. Minister. angående Absolutionen. Beträffande Tingzprädikan och första upropen som han försummat, så emedan han igenom witnen intyggar sig i god Tid hafwa rest till wägz fast han blifwit hindrader igenom owäder, Ty eracktar Härradz Rätten skiäligt at han Morten Olsson Sombio för denna gången för böter blifr. förskonter.

10.

Dett företräde lappländaren Nils Amundsson Kock, begärandes att i den Låfl. Härradz Rättens protocol måtte blifwa influtit den Råtta som han för 32 åhr sedan gifwit åth Swärfadren Anders Olsson Jaddjolli då han trädde i ächtenskap med sin warande hustru Karin Andersdotter, nemln. en silfwer skied 2 1/2 Lodh, en Kosa Dto. 3 Lodh och Contant 3 dlr. pgr., wi han des änu och så lenge swärfadren Lefwer gjärne förunna honom att hafwa de samma, men i annor hendelse förbehåller han sig dess rätt till berörde Egendoms återfåande oaktad de andra arfwingarne skulle förmena sig wara befogade at gjöra der wid några inwänningar, och som nu inga af dem wora närwarande så blef wähl sådant uppå dess begäran anteknat, dok

Original side 371 a:

utan att Präjudicera dem hwad som med rätta här wid

Kunde wara at påminna.

11.

Dett blefwo Lappländarne Nils Nilsson Suoma ock Anders Henriksson Omma af Kyrkowerden Mons Eriksson angifne att hafwa slagitz uppå Landzwägen wid Suppamotka uti Anders Jonsson Lind ock Rasmus Andersson Örlös närwaro, enär borgerskapet sist förwekne Trättonde dagz tiid reste till Westersiön, Neml. Karl Biörkman, Johan Samuelsson ock Rådman Johan Sigfredssons dräng David ock skall Per Piltos dotter Ingrid Guttorm Jonsson Labbas hustru äfwen der warit åth hwilken Nils Suoma skall sagt hwarföre har du lemnatz boet ifrån din Man då Anders Henriksson Omma ankommit ock slagit honom emot näsan så att den och Munnen stått full med blod.

Nils Nilsson Suoma kunde wäl intet neka här till, men Anders Henriksson Omma inwände fuller at det intet skiett upsläteligen utan skall des hand Oförwarandes kommit emot hans näsa, hwar Öfwer dhe och strax blifft. sålunda förlikte at Anders Henriksson gifwer åth Nils Suoma en Specie Carolin hwar med den andra äfwen sitt nöje betygar, blifwandes igenom förenämde Anders Jonsson Lind och Rasmus Andersson Örlös intygat at detta intet skiett på elr. emot någon Högtidzdag

Original side 371 b:

utan strax efter Trättonde dagen.

Fördenskull låter wäll Härrad rätten wid denne parternes förlikning förr denne gången beroo, med åtwaring at för slika Exorbitantier taga sig framdeles tillwara så frampt de icke wilja undergå laga bestrafning; Men som de kommit att försumma upropen ock på Platzen blifwit eftersökte med tidz förhallande blifwer Nils Nilsson Suoma och Anders Henriksson Omma ansedde med 1 dlr. Smt. hwardera efter Kongl. mayst. Rättegångz förordning 2.§. af åhr 1695, hwilket parterne tydeligen företålkades till wederbörlig efterrätelsse hwar på dhe och strax in för Tingzrätten erlade samma å dömde böter som annoterades.

12.

Rådman Wälde. Erik Davidsson Kiärande med Handelsman Anders Hellant ifrån Torneå Stad swarande in funno sig fuller på beskikning, uti den Stridigheet som dem emillan yppatz angående en Reen Oxe hwilken efter Hellantz föregifwande Lars Samuelsson Ediwuoma skall sålt till honom förledne Marknadztiden i Juccasjerfvi, men Rådman Erik Davidsson efter witnens intygande förmenar sig Kunna påstå wara den samma som dess Hustru Madame Margaretha Kohre året tilförende elr. 1730 skall Kiöpt här i Enoteckis utaf lappländaren Per Jonsson Soro, hwar wid innan

Original side 372 a:

Action begyntes Rådman wält. Erik Davidsson sig utlåta mände, att som han skall råkat i stridighet med domhafwanden för dett han skall handlat med Caitom lapparne ifrån Luleå Lappmark, hwarföre ock mera han skall wara belagd med 40 mrkr. Smt. Sakören wid sista Juccasjerfvi Ting, så förklarar han sig intet vidare kunna denne gången saken emot Hellant utföra, utan skall nu således anført sin Exception emot domaren, tagandes der på afträde, ehuruwähl Råten tillförende honom några gånger påminte at intet afwika för än dess Exception blifwit till alla delar med tillhörige omständigheter till Protocols förd, för honom upläsitt och der Öfwer Resolverat likmätigt Kongl. Mayts. förordningar om präliminarie ock processuelle måhls twisters afgörande d. 10. Martii 1718 ock 12. April 1728, samt Högel. Kongl. Håfrättens utfärdade ordres der om af d. 25. Maii samma åhr.

Ock änskiönt Härradzrätten igenom Nämdeман Jon Guttormsson Låddas lätt sökia honom hoos Befalningzman Wälbetde. Petter Pipping så war han likwähl intet der, fans icke heller någon städz kring Tingstugu Platzen utan berättades hafwa gåt till Marknadzstaden tilbakars; Altfördenskull blef Härradzrättens Interlocutorie Resolution Öfwer det anförde

Original side 372 b:

Jäfwes måhlet uti Handelsman Anders Hellantz och flera wederbörandes närwaro upläsin. Såsom domhafwanden uti den, Öfwer Rådman Wält. Erik Davidsson och Lappen Per Thomasson ifrån Catomjaur by i Luleå Lappmark utgifne Resolution, wiid Juccasjerfvi Tingzställe d. 17. näst förwekne Januarii innevarande åhr icke kan förstå sig hafwa trått ifrån Kongl. Mayst. Lag ock Höga utgifne förordningar, at man dymedelst skall upsäteligen gifwit anledning till strid ock olägenheet, utan fast mera att de böter som Rådman Erik Davidsson dymedelst blifwit pålagde, skola rätteligen wara honom tilerkiände, och sålunda fölgakteligen ingen egenskap äger med deta målet som kan wara sig yppat om en Reen Oxe, emillan honom och handelsman Hellant.

Ty blifwer deta af honom emot domaren anförde otidiga ock ike mindre än med skiähl ock bewis ligitimerade Jäfwet, nu aldeles förkastat såsom Lagstridigt ock Strafbart börandes Rådman Wält. Erik Davidsson, så framt parterne icke annorlunda osämmjer, sitt lagl. instämde Kiäromåhl emot handelsman Hellant tilböriligen utföra ock Rätens utslag der Öfwer afwachta.

Här uppå anförde handelsman

Original side 373 a:

Anders Hellant, att så som Kiäranden

är nu utom Häradz Rätten tilstånd afträder, han skal finne sig föranlåten at påminna och förbehålla sig Laga Expencer för omkostnad ock Tidspillan af Wälte. Rådman så frampt denne saken till hans skada skulle komma at utdragas emedan han förmenar sig redeligen hafwa Kiöpt denne raidrenen jempte en annan af Lars Samuelsson ifrån Ediwuoma som nu skall wara till Westersiön anförandes der hoos at Rådm. Erik Davidssons raide dräng som han sist förwekne Marknad skall lemnat quar uti Juccasjerfvi intet just minnas namnet på följaren elr. af hwem Madame Kore handlat den som nu saknas, utan skall förmena honom heta Guttormsson, des utan skall berörde Råds. Raide dreng wettat utaf, då Hellant Kiöpte denne Reen Oxen af föromrörde Lars Samuelsson, som Hellantz raide dreng Lars Junka skall för honom berättat, hwilken nu finnes här närwarande så wähl som ofta förberörde stridige Reen Oxe, ibland andra Marknadz folcketz Lassdragare, berättandes Hellant vidare sig ike utan belåstnad hafwa fört hiit med sig både Renen ifrån Juccasjerfvi som deta sitt

Original side 373 b:

witne, på det har tilbörigen Öfwer deta instämnda målet skulle kunnat wid deta Tinget göra rede för sig, till hwilken ända han ock anstalt gjort dett oxrenar i morgon tideliga skulle hämtas hitt ifrån Skogen.

Men om Rådman Erik Davidsson igenom sina åberopade witnen som han icke åtnämt, skulle kunna bewisa samma Reen Oxe wara sin, som Hellant doch underkastar Rättens ompröfwande ock skiärskådan, så betygar han sig måte wara nögder at på sådan händelse hålla sig till sin fånga man igen för betalningen, emedan han igenom sin handelsbok will bewisa, at han för 2ne Ox renar som han wid Juccasjerfvi Kiöpt af berörde Lars Samuelsson 1731 Marknadztiden af hwilka denne skall wara en, redeligen utgifwit 20 dlr. Kopmt. hwilket alt med föregående omständigheter på begäran blef denne gången till protocols fört och annoterat till sakens vidare företagande ock sluteliga afgjörande, emedlertid skall Rådm. wält Erik Davidsson få här af till nästa Ting wederbörilig part, om så åstundas, på det han wid sitt Kiäromåhl swar och förklaring dess förinnan vidare kan hafwa tillfälle at inkomma, så frampt ike parterne

Original side 374 a:

sielfwa till den tiden här Öfwer annorlunda skulle kunna förenas och sin emellan befredas.

13.

Aldenstund Häradz Rätten uti stridigheten emillan Lars Nilsson Polamoifwa ifrån Sondavara ock Lars Andersson Johe ifrån Rounulla beträffande Wuotisvuoma land som denne sednare nu på twänne åhr

skall gjort honom intrång på, men aldrig tilförende, jempte dett mera som der af fölgt, och protocollet för nestledne åhr wid detta Ting ställe hållit, vidare § 9. om för mäler, pröfwat nödigtt at låta taga berörde district i närmare besichting med hela rågången emillan Rounulla och Swindowara byar, för den yppade misshällighet som äfwen då wid Rätten blifwit anhängig giord emillan Hans Nilsson i Rounulla och berörde Lars Andersson Johe med Swågren Thomas Nilsson ibidem om Wuonissawuoma Land med dess tilhörigheter och förenämde års protocoll §. 10 äfwen å daga lägger, hwar till uppå Rounulla byamäns wägnar i förenämde parters närwaro förordnades och begiärtas Tolfmannen Johan Johansson och Gla. skickaren Thomas Mortensson, men af Sondowara nämdes Tolfman Mons Eriksson, Nils Eriksson och Henrik Olsson Ryss, hwilka uppå giord förrättning i wider-

Original side 374 b:

waro af wederbörande skulle wid detta Tinget med deras tilförläteliga underrättelsse inkomma til Rättens närmare uplysning wid desse målens sluteliga afgjörande.

Så instälte sig fuller nu alla förnämde berättandes Tolfman Johan Johansson at som de gifwit sig til wäg 1721 med första före en wicka för Simonsmässan elr. den 21. Octobr. så skal Thomas Mortensson som legat wid Wäster Siön intet kunnat få bod, men Lars Josefsson som fått har doch intet kommit, hafwandes och nu ingen ursächt at förebära til sit uteblifwande, men skickaren Anders Larsson Heina skall på Rounulla byss wägnar warit med ifrån begynnelssen til ändan uti Thomas Mortenssons ställe; Med Tolfman Johan Johansson har warit i sällskap Per Kaosari/:som fölgt med Länssman Anders Henriksson ifrån Sondowara, efter Nils Eriksson intet haft Renar eller Lägenhet at komma, den tiden; så skal och Henrik Olsson Ryss då legat mot Wäster Siön så at han icke heller kunnat sig infinna:/skickaren Anders Larsson Heina, Tolfman Mons Eriksson och Lars Nilsson Polamoifwa, alt ifrån orten Atzakursu til Stockinaiva i Öster Norr, och i Wäster Nor til Atzakursupå derest berörde Johan Johansson Lychtade och med Per Kaosari tillika wände om hem igen, skolandes dess lägenhet intet warit at taga i besichtning alla der emillan belägne stridige orter, förömrörde parter emillan.

Sedan förekallades de Perssoner som warit med Lars Nilsson Polamoifwa ifrån begynnelssen til ändan, Nembligen

Original side 375 a:

Anders Larsson
Heina ifrån Rounulla och på dess wegnar samt Ländzman Anders Henriksson ifrån Sondowara, hwilka uppå Innewånararas begiäran af begge byarne den wanliga witnes Eden aflade, Men Tolfman Mons Eriksson blef den samma af begge parterne opgifwen så wida de hålla honom för så redelig skilsmän at han utan ansende till någ-

någondera wähl skulle des utom beräta sanningen efter dess yters-
ta och bästa wett ock förstånd i Saken; hwar på sedan wederbörande
kommit Öfwerens at rå skulle begynnes wiid Öfra Rautogårckiniska
ock der ifrån gå i westersörn och Östernorrn Linia Recta till Atza
Kursu, anförde berörde Ländzman Anders Henriksson följande här om
i så måtto d. 21. Octr. näst förwekne åher elr. en wika för Simons
Mäss skall han följt med Skiutzrättaren ifrån Rounulla Anders Larsson
Heina, Tolfman Mons Eriksson och Lars Nilsson Polamoifwa då de
begynt wid Wuorkovara som skall wara en Ort hwarest Koutokeino,
Rounulla och Sondovara rå tillsammans stöter hwor ifrån det Löper
i en rätt Linia westersörn än längz efter Håppakajerfwi till Kerro-
kaswara och vidare till Stäckimabbi Öfwer älfwen och så till en
bakar Muongapuolzach der ifrån Öfwer Torrisedno förbi på nedra
sidan om bakan Noymamarast der ifrån till Vuotikatierroketzi, så
går dett mit Öfr. Suondohjerfwi

Original side 375 b:

Solasalmi och så ända Litet slutt Öfwer Atziakursu fiäll på wäs-
tra sidan och änu rätt fram till ett litet bärg Hapakavara ock så
vidare Linia Recta fram till norsiidan på Sinnetivori och derpå
vidare til Rautogurckiniskapää hwarest han med de andra Lychtat
och wänt om tilbakars efter som Juccasjerfwi råå förmenes der
taga wid, warandes änu detta som han befunnit om rå gången ock
aldeles förmenar wara den likaste Byärne emellan, men inga Kro-
ker Hit ock ditt, stundom på den ena och åter på den andra sidan
Öfwer om förmälte Linia kan tillåta, som en dehl af Innewånarena
på begge sidor hafwa willja, tagandes här på afträde.

Widare förekallades Anders Larsson Heina ifrån Rounulla som på
des aflagde Edh följande berättelse här wid aflade, at han uppå
Rounulla byamäns wägnar skall följt med Ländzman Anders Henriks-
son, Nämdekan Mons Eriksson ock Lars Nilsson Polamoifwa att taga
i rå skillnaden i besichtning emellan Sondovara ock berörde dess
by skollandes Anders Nicodemusson fört dem till Wuorkovara hwar-
est Rounulla, Sondovara ock Koutokeino rå sammanstöter derifrån
westersödern ända fram, som han intet kan minnas alla orter at
namngifwa, till Stockiniabbi. Öfwer älfwen sedan vidare ända fram
til Muongapuolzach, sedan Öfr. Torris Ednon ända fram til Noiima-
marast och så vidare till Wuodnitztiersothz

Original side 376 a:

warast mitt Öfwer
Wuondosjerfwi och som han tycker bör det gå rätt Öfwer till Saita-
tiolma der ifrån till Atzia Kursu på nedra siidan ock längz efter
Atziakursu till Hapakatzia, sedan ända fram till Sinnitavara på
norsidan och så till Rautogurckiniskapää, hwilket alt skall ligga
efter hans befinnande uti en rätt Linia ifrån Wuorkovara der
ifrån som de begynte att opgå denne rå gången, hwilken elliest
till begynnelse och ända orten skall wara stridig byarne emillan,
och mera anförer han sig intet hafwa i denne saken at berätta,

utan kunna parterne nu sielfwa förstå innom hwilken dera byes rågång dhe sina ägor ock Mark bruka, hwarpå han tog afträde.

Sedan företräde Nämdeман Mons Eriksson som på den upgifne Eden angående rätta råskillnaden ock rådз strykande emillan Rounulla och Sondovara byar anförde enahanda med Ländsman Anders Henriks-son, så att han intet Lade der till elr. tog något der ifrån, men bifogade detta allenast at när han, med alla förenämde personer woro på Wuorkovara, som är gränsen emillan Koutokeino, Rounulla och Sondovara, uti Olof Nilsson Palsis by föromrörde Simonis Tid, skola de uti en rätt Linia kunnat see, för än de gofwo sig tillwägз at resa wästersödern an till Atzakursu berörde ort, Langз efter Hapakajerfwi Öfwer Kerrokaswara, Stock-

Original side 376 b:

kinavi, Muongapuol-
zack, Torrisedno, Wuotikatierrocketzi och Wuondosjerfvi Solasalmi, hwad nu de föromrörde parter stridigheete widkommer så förmenar han dem sielfwa nu sinna ock förstå kunna innom hwilkendera byens rå de sutit, bot och brukat Landet sampt hwarest dee änu wistan-
des äro, afträddandes der på till sitt wanliga säte i Rätten.

Elliest hade parterne Lars Nilsson Pollamoifwa, Per Olsson Knut, Lars Andersson Johe, Hans Nilsson ock Thomas Nilsson här wid in-
tet at andraga elr. påminna, utan förnimmes så wähl Wuotisvuoma Land som Wuomissavuoma wid sådane omständigheter wara belägne in-
nom Sondovara rå ock det sennare wid pass En mihl.

Wiid detta tilfälle påminte Nämdeман Mons Eriksson at som han warit 8 dagar på denne wägen fram och tilbakers belöpanades efter Kongl. Mayst. förordning af d. 6. Marti 1728 à 6 mrkr. om dagen 12 dlr. Koppmt., Ländzman Anders Henriksson i 5 dagr. à 9 mrkr. 11 dlr. 8 öre och Skikaren Anders Larsson Heina 3 dagr. på denne wägen à 6 mrkr. om dagen 4 dlr. 16 öre Kopmt., så Prätendera dhee at wederbörande måte dem sådant gott göra hwilket ad Notam tagit blef sedan parterne fått tilbörliг Kundskap här af, hwilka på be-
gäran Remiterades till förlikning den ena med den andra.

Emedlertid som Hans Nilsson icke befinnes bruka något land

Original side 377 a:

under
Rounulla utan Sondovara sammalunda Lars Andersson Johe ock des Swåger Thomas Nilsson, så antyddes Nämdeмännerne at wid intäkten gifwa sådant Befallningzman Wälbde. Petter Pipping tilkiänna.

14.

Så wida Nils Nilsson Niva uppå Cappellanen wyrdige ock wällärde

hr. Henrik Gananders åtskillige förmaningar intet hullit sina barn, Henrik, Elin och Margit, at lära läsa i bok samt deras Christendomsstycken nu i 2 åhrs tid, och han likwähl intyggas wara af den förmögenheet någorlunda att sådant kunna efterkomma.

Fördenskull som ingen af träsco och utan laga ursäkt som är högsta fattigdom får sådant eftersättja, blifwer Nils Nilsson Niva, sedan han första ock andra gången blifwit åtwarnad, likmätigt Kongl. Mayst. nådige Resolution ock förklaring uppå Samtelige Prästerskapetz allmänne beswär ock ansökningar d. 22. Octr. 1723 §.1. belagder med 2 marker Silfmtz. böter för hwardera barnet till Soknens fattiga barns underwisning som gjör tillsammans 1 dlr. 16 öre Smt. hwilket tydeligen wederbörande företålkades, samt at honom icke desto mindre åligger att sättja barnen till att lära Läsa i book.

15.

Sedan för detta Cappellanens härsammastädes wyrdige ock wällärde hr. Henrik Tornberg, å dess swärmoders dygde samma hustru Catarina Sirman begärade upbud uppå dess

Original side 377 b:

Enskilte huus och uprögde änges Platzer att få dem till den mästbiudande försälja så frampt icke allmogen skulle pröfa. nödigtt der samma under Capplans bordet at inlösa hwilket med mera denne Rättens håldne Protocol 1725 d. 27. Januari §.3 vidare om förmåller, blifwit opläsit, Insinuerade nu warande Cappellan wyrdige ock wällärde hr. Henrik Ganander förberörde änkas hustru Catarina Sirmans skrifteliga begäran af d. 24. Januari innewarande år, ord ifrån ord i bokstafwen sålunda lydande S.T. Emedan iag, under min Sahl. Mans Olof Sirmans tiensteår här wid församlingen, måste föreseer mig med egna huus och ängjar, hwar till iag af församlingens lemmars nachläsigheet blef twungen de der hwarken wille wetta om Prästegårdz Reparation elr. skynda med de af hr. Landzhöfdingen pålagde ängjers rödjande, och iag nu således än i dag både huus och ängjar här om kring Prästegården äger, dem iag för annalkande ålderdom ei maktar wid makt hålla. Ty är iag sinnad både mina huus och ängjar bortsälja, hwar till iag så mycket större rättighet hafwer, som at Soknen, hwar på iag äger Högl. Härradz Rätten dom, wore plicktig de samma at Opkiöpa efter deras Låfwen, Men de sedanmera försett deras Cappelan både med huus och ängjar annorstädes, hwar af Höglåfl. Härradz Rätten kan noggsamt aftaga

Original side 378 a:

dett Prästebolet ike dett ringaste präjudice igenom mitt torp, elr. den efter mig träder, skier, hwarföre iag här medelst skolat mina ägor in för den Hög-

låfl. Häradz Rätten opbiuda, ock der ingen på Klandrar våger mig bort sälja förblifr. p.p.p.

Hwar på ock sedan det blifft. opläsitt hr. Gannander anförde, begärandes att, som allmogen skall säga dett prästen aldrig skall få fyllest ängar under Prästebordet, nu till protocols måte bli-fa. influtit alla med namn ock till namn af den sorten som legat der under uti framledne hr. Olof Sirmans tid, förmenandes at de gl. Män som bor näst in till Prästegården Nämde-man Henrik Wassara ock Nils Nilsson Niva torde äga närmaste Kundskapen om dem så framt de Edeligen finge betyga huru de hetat ock warit condition-erade med rätta sammanhanget af dem ock det på hans sida så mycket tilförläteligare som han skall wara främmande ock nyss ankommen till denne orten hållandes vidare för sig intet wora befogad at påstå det allmogen några flera ängiar skulle rödja till des be-hof, så framt han kan få dem alla under Caplansgården som der till af ålder lydte samt at de kunna förslå till det af Öfwerheten utsate Quantumet, hällst allmogen utan lösen intet lärrer

Original side 378 b:

kunnat

prätendera några Jordeägor af hr. Sirmans änka likmätigt deras förbehåld som tilförende anført äro för hwilka ägor han föröfrigt skall wara sinnad at på taga sig del af Cronones skatt som hon änkan nu innehafwer ock besitter, då utan twifwel för menige Man Lärrer blifwa försent at vindicera någon höslätt mera under Caplans bordet ehuru gjerna dem ock wille.

Emedlertid berättar han sig intet kunna underlåta för den Wähl låfl. Härradz Rätten at framtee hwad samtle. Soknens Innewånare och menige Man på åtskillige tider här Öfwer samtykt lydandes i bokstafwen sålunda af Herr Ganander sielf upsatt ock atesterat hwilket offenteligen blef opläsit ock riktigt wedertagit i så mätto.

Wid Sokne stämman 1731 den 26. Martii ock 30. Octr. närwarande samteliga Allmogen, blef ibland annat om Prästegårdz Ängiar, at de en gång måtte komma Sochnen ock Prästen emellan till någon riktighet, proponerat. Nu emedan rätt få kunde finnas, de där af deras rögd ängstyken, wiste gifwa någon underrätelse, och för deta redan uti Kyrkoboken finnas upteknade som ock seder mera åtskillige andra blifft. skatt lagde de der aldrig, eller deras fäder rögt elr. låtit andra rödja något äng. Nu till at undslippa al widlyftigheet, och att det måtte blifwa en gång Klart,

Original side 379 a:

prästen

ock Soknen emellan, blef dett slutet giordt, at, utom de nu be-finteliga ängar skulle änu til Capplans boletz understöd, Kiöpas utaf Sahl. hr. Olof Sirmans änka, den när under Prästegården

liggande ock med hennes omkåstnad oprögde hagan till hwars inlösen af hwar Lappe, hwilken ei Gitter Öfwer bewisa hwarest hans ängstycke ligger, ock fadren dok menes hafwa gjort, blef bewilljat 1 dlr. Koppmt., men dhe andra åter hwilkas fäder ei en gång gjort äng åt Prästen, skola Lefwerera 4 dlr. Koppmt. hwar till alla samtykte, Enotekis d. 24. Januarii 1732. Henrik Ganander R.S. Minister, hwarföre som allmogen de förenämde wittnes män jemwähl för goda och giltiga erkiände och sedan Nämdeман Mons Eriksson äfwen dertil gifwit sitt bifall och samtyke, blef der wanliga wittnes Eden af dem tagen, berättandes der på hwar för sig först Nils Nilsson Niva som följer;

Omtrent 45 år sedan skall han tient i Prästegården för dräng hoos framledne Cappellanen hr. Olof Sirma då han bärgat af Soknens ägor åt honom desse följande wid Pello träsk ett äng Pitkeranta kallad, Luoto item en Känta, sedan skall der warit små fläkar som han intet så just kan minnas namn elr. räkning på, af hwilka Tolfman Mons Eriksson skall nyttjat två stycken item Kuttåsari dersammastädes, dess omrörde ängar skola blifwit värderade den tiden af gl. Tolfman Jöns

Original side 379 b:

Mikkelsson Kyro ifrån Peldojerfwi och bonden Mikkel Asa ifrån Öfwer Tårneå Soken Joxänge by för 3 Koo Höö, ike des mindre när han tiänte hos bede. Caplan Sirma skall wid prästegården blifwit fött 7 Koor och 5 fåår, men hr. Olof skall sedermera uprögt en dehl ängar på sokne männernas begäran, hwarföre som Prästen witnet seier[?] sig hört säyas, skall blifwit af dem förnögd och ändå så myken betalning fått att han sielf utlåtitt sig wilja rödja till Capplans bostället der näst in till belägne hagan ock Talmaranta i de ängar som hr. Olof änu brukade den tiden att framföda berörde 7 Koor och 5 får wore Kuttasenajo, en liten fläk wiid Årianpudas ock Jänti Junka, men Nämdeман Mons Eriksson innehade då för tiden Seitivopie och Ujansari. Elliest berättar Nils Nilsson Niva sig intet minnas flera ängjar blifwit af hr. Olof bärgade den tiden, utan skal hela vinteren igenom förtz mäså hem hwar dag till Kreatturens förnödenhet, och mera anförer han sig intet hafwa här om at säya elr. Kunna sig påminna utan tog afträde.

Här på förekallades Nämdeман Henrik Wassara som i så mätto på den aflagde Eden anförde sedan han om des wicht ock värde blifwit noga påmint, at Capelanen framledne hr. Olof Sirma skall för 40 år sedan omtränt, som han sig erhindra kan brukat och Bergat följande ängjar,

Original side 380 a:

ock fläkar Nemln. Wassara Heikikenta wid Kellotavuoma sammalunda Harfwesniarekakadde på andra sidan om Pudas gl. Kenta Dito, Lammahari en liiten fläck ock wid Sarinpä, Aita-

---

ok finner nödigtt, at för wissa der till hörande omständigheter, Högwälborne herr Baron ock Landzhöfdingens är forderlige gunstige yttrande och bifall af Cappellan Herr Henrik Ganander med Nämde-
man Mons Eriksson framdeles med wördnad utwärcas, Actum Enotekis
Sokens wanliga Tingställe d. 27. Januarii.

16.

Såsom Jon Hansson Lind med des hustru Elin Jönsdotter träffat en
wänlig förlikning med Hans

Original side 382 b:

Koasari angående några fästningz gåf-
wor som Elin skall tagit af Koasari på dess söns wagnar för dott-
ren Marit, i så måtto at Koasari fått sin ring och twenne slätt-
daler tilbakars, ock der till med 18 dlr. Koppmt. i förlikning
nemln. i femton örstk. 8 Caroliner.

Fördenskull uphäfwes den här tils påstådde ächtenskaptwisten dem
emellan aldeles, och lemnas pigan Marit Jönsdotter till witnes-
börd at hon för denna Saken är obehindrat att winna copulation
Kongl. förordningar likmätigt enär där om ansökning göras, Datum
Enoteckis Tingställe d. 28. Januari 1732.

17.

Den 28. Januari betaltes till 6 stk. Tålfmän deras tillständiga
andehl af 1731 åhrs fallne sakörn I Contant som annoterat blifwer
till framdeles efterrätelse. Sammalunda betaltes till Tålfman
Mons Eriksson ock Sokens penningar för ett Spiell till Capellans
gården 5 dlr. Koppmt. hwilka han af Kyrkmedlen utlagt blifwandes
nu detta jemwähl ad notam tagit. Sedan ransakades upbördzlängden
och uppropades Man ifrån Man som befans wara richtig ock för dy
efter förordningarne verificerades.

Original side 383 a:

Här på församlades 18 öre Kopmt. af hwar skattlapp till Sochne-
stugornes förbetrande ock bekommo Per Andersson och Anders An-
dersson Kuttain med Nils Nilsson Niva för fogdestugan 12 dlr.
Kopmt. tillhopa, ock Tålfman Mons Eriksson undfik för dett han
lagat Prästens fää huus för 4re år sedan uti Herr Mikkel Wikmans
tid 6 dlr. Koppmt. dett Öfriga Nemln. 23 dlr. 25 öre Koppmt. in-
sattes uti en förseglad pung i Kyrkan till Soknemännernes vidare
förnödenheet som här medelst anteknades.

Angående den försummelse som Ländzman Anders Henriksson ifrån
Sondovara ock skikaren Per Olsson Knut ibidem betygat wid skiut-
zens anskaffande och nu Öfwer Klagat warder så anstår med des

nogare undersökning till nästa Ting, då wederbörande intet lärres
under låta at derom vidare påminnas - Actum ut Supra.

På Häradz Rättens Wägnar

Carl Sadelin